

HEIJASTE

3/2007 11.9.2007

23. vuosikerta

Irtonumero 4,00 €

<i>Raimo Ala-Hynnilä</i>	Puheenjohtajan kynästä	3
<i>Eija Seppänen-Bolotinski</i>	Enkelit opettajina Urantialla	4
<i>Olavi Kanervisto</i>	Jumalharhaa vai harhaoppeja	9
<i>Seppo Kanerva</i>	Miten Jumala puhuu, tiedemies esittää todistusaineistoa uskon puolesta	11
<i>Seppo Kanerva</i>	Mitä <i>Urantia-kirja</i> sanoo Raamatusta (osa 1/2)	13

HEIJASTE

Julkaisija: Suomen Urantia-seura ry

Päätoimittaja

Kalevi Eklöf
Sivurinne 1 A, 01800 KLAUKKALA
Puh. (09) 879 9474; 040 830 1200
kalevi.eklof@kolumbus.fi

Toimitussihteeri

Jouni Nurmi
Helsinginkatu 2a C 91, 00500 HELSINKI
Puh. 050 343 4310
jouni.nurmi@bastu.net

Toimittajat

Maija Heikkilä
HELSINKI
Puh. (09) 323 4147

Leena Kari
HELSINKI
Puh. (09) 445 883
leena.kari@kolumbus.fi

Tuula Laine
ESPOO
Puh. (09) 8092 173

Heijaste on Suomen Urantia-seura ry:n julkaisu, jonka toimittaa seuran julkaisukomitea. Heijasteessa julkaistaan *Urantia-kirjan* aihepiiriin liittyviä **kirjoituksia** ja keskustelupuheenvuoroja. Heijaste toimii myös seuran tiedotus- ja ilmoituslehtenä. Heijaste ei ota vastaan **mainoksia**. Myöskään muita kuin seuran omia **ilmoituksia** ei pääsääntöisesti julkaista, mutta tapauskohtaisesti voi asiasta neuvotella päätoimittajan kanssa.

Toimitus pidättää oikeuden tekstien kielellisiin korjauksiin. Mahdollisista sisältömuutoksista neuvotellaan kirjoittajan kanssa. Kirjoituksista ei makseta palkkiota. Suorat lainaukset *Urantia-kirjasta* tulee merkitä *Urantia-kirja/Hakemisto*-teoksessa tai *Urantia-kirjan* tietokoneversiossa käytettyä merkintätapaa noudattaen; esimerkiksi [2002:6] tarkoittaa sivun 2002 kuudetta kokonaista tekstikappaletta. Toimitus voi suostua julkaisemaan kirjoituksen nimimerkillä vain poikkeustapauksessa.

Kaikki Heijasteessa esitetyt tulkinnat *Urantia-kirjasta*, mielipiteet ja päätelmät ovat kirjoittajien omia eivätkä välttämättä edusta Urantia-säätiön, Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen tai Suomen Urantia-seura ry:n kantaa. Samoin kirjoittajien tulee tietää, että Heijaste-lehti on, paitsi tilattavissa, niin myös internetissä kaikkien vapaasti luettavissa.

Lehteen tarkoitettu aineisto voidaan osoittaa päätoimittajalle tai toimitussihteerille. Tilaukset, peruutukset tai osoitteenmuutokset osoitetaan päätoimittajalle.

Heijaste on Suomen Urantia-seuran jäsenlehti, mutta se on kenen tahansa tilattavissa. Vuosikertaus (kalenterivuosi/neljä numeroa) maksaa 15 €, irttonumero 4 €. Tilaus astuu voimaan, kun tilausmaksu on maksettu Suomen Urantia-seuran pankkitilille: **Nordea 142730-102126**. Pankkisiirtolomakkeeseen tulee merkitä **tilaajan nimi ja osoite**. Jatkossa tilaaja saa laskun vuosittain tilaajaosoitteeseen.

Pyydämme lähettämään numeroon 4/2007 tarkoitetun aineiston toimitukselle 15.11.2007 mennessä.

Tekijänoikeus. Heijasteen toimitus vastaanottaa julkaistavaa aineistoa ilman sitoumusta. Mahdollinen tekijänoikeus (copyright / ©) on ilmoitettava etukäteen, jo aineistoa tarjottaessa, tai lehteen julkaistavaksi annetut kirjoitukset ja artikkelit katsotaan lehden omaisuudeksi ja niiden lainauksesta on sovittava lehden toimituksen kanssa. Esitetty copyright-vaade saattaa rajoittaa lehdessä julkaisua. Toimitus ei vastaa artikkeleiden julkaisuista aiheutuvista mahdollisista haitoista tai vahingoista. Tämä koskee myös seuran internetsivuilla ja mahdollisesti muilla tavoin julkaistavaa aineistoa.

Suomen Urantia-seura ry

PL 212, 00101 HELSINKI
Sähköposti: urantia-seura@urantia.fi
Verkkosivu: <http://www.urantia.fi>

Suomen Urantia-seuran yleinen pankkitili:
(mm. lahjoitukset seuralle, Heijasteen tilausmaksut)
Nordea 142730-102126

Suomen Urantia-seuran käännösrahasto:
(lahjoitukset vironkielistä käännöstä varten
2007; keräyslupan numero: OKU 1821 A)
Nordea 142730-102399

Suomen Urantia-seuran lahjoitusrahasto:
(lahjoitukset UAI:lle Chicagoon)
Nordea 142730-113875

Urantia-säätiön Suomen-toimisto

PL 18, 15101 LAHTI
Puhelin ja faksi: (03) 777 8191
Sähköposti: urantia-saatio@urantia.fi
Verkkosivu: <http://www.urantia.org>

Urantia-säätiön pankkitili Suomessa
(lahjoitukset säätiölle):
Sampo 800012-70160873

Puheenjohtajan kynästä

Kaikkien näiden vuosien aikana, aina vuodesta 1985 lähtien, jolloin tutustuin kirjaan ensimmäisen kerran, olen saanut mitä suurimmalla ilolla olla mukana toteuttamassa ja näkemässä *Urantia-kirjan* opetusten leviämistä Suomessa, olen aina silloin tällöin pohtinut parhainta levitystapaa *Urantia-kirjalle* ja sen opetuksille. Tätä aihetta on mietitty monesti isommallakin porukalla, ja sen tiimoilla on käyty useita hedelmällisiä keskusteluja ja pohdintoja. Otanpa aiheen nyt käsittelyyn, ja tuon esille tässä omia näkemyksiäni asiasta.

Seuraavassa erilaisia asioita, jotka osaltaan vaikuttavat *Urantia-kirjan* saatavuuteen:

- Kirjan kääntäminen maailman eri kielille.
- Kirjan alkuperäistekstin suojelu.
- Kirjan kustantaminen, jakelu ja myynti. Kirjakaupat, kirjastot, edustajat.
- Kirjan mainostaminen ja tunnetuksi tekeminen. Messut, tapahtumat, artikkelit, internet-kotisivut ja keskustelupalstat.
- Kirjan sähköisen version esilläpito. CD-versiot eri kielistä, internet.

Yllä mainitut kohdat ovat niitä, jotka pääsääntöisesti ovat *Urantia-Säätiön* toimialuetta, mutta löytyy toki alueita, joihin yksittäiset kirjan lukijatkin voivat tuoda panoksensa. Suurin osa toiminnoista perustuu vapaaehtoistyöhön, mutta varsinkin käännösprojektit vaativat paljon varoja ja sitä myöten lahjoittajia.

Urantia-kirjahan pitää sisällään valtavan määrän tietoa maailmankaikkeudesta, maailmojen ja elämän synnystä ja kehityksestä, ihmisen kehityksestä ja määränpäästä, taivasmatkasta kohti yhä kehittyneempää ja hengellistyvämpää olomuotoa. Kirja kertoo ikuisuudesta, kaiken näkyväisen ja näkymättömän luojasta, Isä Jumalasta, sekä valtavasta moninaisten olentojen ja persoonallisuuksien kansoittamasta universumista ja avaruudesta. Universumeista, jotka ovat vasta kehittymässä, osittain asutettuja, mutta vielä suurimmaksi osaksi pelkkää materiaa, ja jotka jonain hetkenä ikuisessa tulevaisuudessa tulevat kuitenkin toimimaan asuinsijana miljardeille ja biljoonille ja taas biljoonille erilaisille persoonallisuuksille. Kirjan mielestäni merkittävin osio ja myös laajin (osa IV, 774 sivua) kertoo Jeesus Nasaretilaisesta, hänen elämästään, hänen uskostaan ja hänen esimerkistään elää ihmisenä ihmisten joukossa maan päällä.

Yllä vain pieni osa siitä, mitä kaikkea kirja pitää sisällään. Muistan kun luin ja ahmimalla ahmin kirjaa luku luvulta ensi kerran (itseltäni se vei noin kolme vuotta), ja olin aivan pyörällä päästäni kaiken sen tiedon edessä, mitä juuri olin saanut. Ensimmäinen reaktio itselläni ja kuulemani mukaan myös monella muulla lukijalla oli, miten saada tämä loistava teos ja sen tietoa-aineisto mahdollisimman monen ihmisen tietoon, ja mieluummin heti. Innostus kertoa kirjasta tutuille ja tuntemattomille oli valtava. Muutamana ensimmäisenä vuotena lahjoitin kirjoja sinne sun tänne, ja niitä löytyykin lähes jokaisen läheiseni kirjahyllystä, toistaiseksi suurimmaksi osaksi avaamattomina. Niitä tuli lahjoitettua myös lähes tuntemattomille ihmisille työmatkoillani tai muissa tilaisuuksissa, joitain on mennyt myös ulkomaille, todennäköisesti pölyttymässä jossain kaapin nurkassa, mutta sanon niidenkin kohdalla – toistaiseksi.

Ainakin seuraavanlaisia tapoja ja keinoja on olemassa *Urantia-kirjan* sanoman esilletuonnissa:

- **Kirja sinänsä**, ilman kirjaa ei olisi myöskään sanomaa.
- **Kirja käännettynä omalle kielelle**; tavoitettavuus ja ymmärrettävyys paranee.
- **Kirjan mainostaminen eri tavoin**; kirjoja on saatavilla isompi määrä (iso määrä avaamattomana pölyttymässä, mutta yhä isompi määrä myös avattuna ahkerassa käytössä).
- **Kirjan sanomasta kertovat artikkelit**; hengelliseen, tieteelliseen, puolitieteelliseen, filosofiseen tai muuhun sopivaan lehteen ja julkaisuun kirjoittaminen. Puhtaasti *Urantia*-asioita julkaiseviin lehtiin, kuten *Heijaste*- ja *Journal*-lehtiin kirjoittaminen.
- **Esitelmien ja luentojen pitäminen**; *Urantia*-asioihin keskittyvät tilaisuudet, hengelliset tilaisuudet, yleensäkin kaikkiin sellaisiin tilaisuuksiin osallistuminen, joissa suhtaudutaan positiivisella mielellä ja uteliaisuudella *Urantia-kirjaan*.
- **Osallistuminen *Urantia-kirjan* lukuryhmiin ja keskustelupalstoille**; opiskelu ja kanssakäyminen samanhenkisten ihmisten kanssa.
- **Osallistuminen *Urantia*-aiheisiin tilaisuuksiin ja seuran toimintaan**; kesä- ja talvipäivät, Helsingin esitelmätilaisuudet, UAI-konferenssit, muut vastaavat tilaisuudet.
- **Osallistuminen hengellisiin tilaisuuksiin**; kanssakäyminen samaan suuntaan katsovien ihmisten kanssa.
- **Osallistuminen ja henkilökohtainen kanssakäynti**; keskustelu ja kanssakäyminen erilaisten ja asioista eri lailla ajattelevien ihmisten kanssa. Henkilökohtainen kirjan esittely tai kirjan sanoman esittely ilman mainintaakaan kirjasta.
- **Eläminen**; oman elämänsä hyvä eläminen. Pyrkimys Jumalan tahdon etsimiseen ja noudattamiseen, hetki hetkeltä, päivästä päivään, ajasta ajan taa. Jopa parhaimmasta opettajasta, jonka maa päällään on kantanut mainittiin, että hän teki suurimman vaikutuksen ympärillään oleviin ihmisiin – ei opetuksillaan, vaan elämällään.

Urantia-kirjan sanoman tunnetuksi tekemisessä löytyy todellakin lukuisa määrä erilaisia tapoja, enkä usko, että mikään yllä olevista tavoista olisi turhaa, vaan kaikki ovat osaltaan tärkeitä. Joku asia saattaa vaikuttaa enemmän juuri käsillä olevaan hetkeen, joku voi vaikuttaa vasta vuosien tai kymmenien vuosien kuluttua, jopa vasta tulevien sukupolvien aikana. Paljon on myös keskustelua käyty siitä, onko viisainta viedä tietoa kirjasta henkilökohtaisesti, henkilöltä henkilölle, vai isommalle joukolle, jopa sattumanvaraisesti. Vaikea sanoa, sillä kun kuuntelee kertomuksia siitä, miten ihmiset ovat kirjaan ensimmäisen kerran törmänneet, voi todeta kanavia olevan monenlaisia. Itse olen saanut käsiini kirjan alunperin perhetuttava kautta, kuitenkin useamman ihmisen tiedän saaneen tietoa kirjasta joko lehtiartikkelista tai mainoksesta. Sattumaa vai johdatusta, mutta kun kertomuksia kuuntelee, niin tuntuu, että se joka on valmis, sille annetaan.

Raimo Ala-Hynnälä

Enkelit opettajina Urantialla

Eija Seppänen-Bolotinski

Luento kesäpäivillä 2007

”– on ilo Jumalan enkeleillä yhdestä syntisestä, joka tekee parannuksen.” (Luuk. 15:10)

”Monet näistä enkeleistä ovat mukana työssä, jota tehdään ihmisten pelastamiseksi, sillä enkö ole kertonut teille serafien riemusta, kun yksikin sielu päättää hylätä synnin ja ryhtyä etsimään Jumalaa? Kerroinhan teille ilosta, joka vallitsee taivaan enkelien keskuudessa, kun yksikin syntinen katuu, ja sillä viittasin siihen, että on olemassa muita ja korkeampia taivaallisten olentojen luokkia, olentoja, jotka hekin kantavat huolta kuolevaisen ihmisen hengellisestä hyvinvoinnista ja jumalallisesta edistymisestä.” [1841:4]

Minua pyydettiin tekemään alustus näille kesäpäiville enkeleistä, koska olin heistä kirjoittanut aikaisemmin Heijasteeseen kolmen artikkelin sarjan vuoden 2001 numeroihin 3 ja 4 ja vuoden 2002 numeroon 1. Silloin aloitin tämän artikkelisarjan apostoli Natanaelin Jeesukselle esittämällä kysymyksellä: ”Mitä me opetamme ihmisille näistä taivaallisista hoivaajista?” (*Urantia-kirjan* s. 1840) Nyt kysymys esitettiin koulutuskomitean taholta täysin eri näkökulmasta: ”Kuinka ja mitä enkelit opettavat Urantialla?” Tällainen näkökulman vaihtaminen oli tätä alustusta kirjoittaessani virkistävä kokemus!

Esitän aluksi lyhyen yhteenvedon enkeleiden sijoittumisesta taivaalliseen hierarkiaan niin kuin *Urantia-kirja* meille opettaa:

Äärettömän Hengen persoonallisuudet jakautuvat kolmeen erilliseen luokkaan. Kiiwas apostoli ymmärsi tämän kirjoittaessaan Jeesuksesta, ”joka on mennyt taivaaseen ja on Jumalan oikealla puolella; ja hänen allensa ovat enkelit ja vallat ja voimat alistetut.” [418:1]

Vastaava Raamatun kohta on Pietarin (eli *Urantia-kirjan* mainitseman ”kiivaan apostolin”) ensimmäisessä kirjeessä: ”– [Jeesuksen Kristuksen], hänen, joka on mennyt taivaaseen ja on Jumalan oikealla puolella; ja hänen allensa ovat enkelit ja vallat ja voimat alistetut.” (1. Piet. 3:22) *Urantia-kirjassa* kerrotaan:

Enkeleillä tarkoitetaan ajallisuuden hoivaavia henkiä; vallat ovat avaruuden sanansaattajajoukkoja; voimat ovat Äärettömän Hengen korkeampia persoonallisuuksia. [418:1]

Enkeleitä ovat supernafit keskusuniversumissa; sekonafit, tertiafit ja omniafit superuniversumissa ja serafit, kerubit ja sanobit paikallisuniversumissa (s. 418). Tärkeää on myös ymmärtää, että keskiväliolennot lasketaan toiminnallisesti ajallisuuden hoivaaviin henkiin heidän tiiviisti enkelijoukkojen kanssa tekemänsä tärkeän yhteistyön vuoksi. Kuitenkin he ovat muutoin ylösnousemuksellisiin Jumalan Poikiin kuuluva luokka. Välillisesti ja välittömästi nautimme ja saamme jo Urantialla vastaanottaa kaikkien näiden enkeleiden opetusta (lukuun ottamatta tertiafeja ja omniafeja, joiden palvelu ei liity suoranaisesti ylösnousemussuunnitelmaan).

Minkälaiset tekijät voivat vaikuttaa ihmisen ja enkelin opettaja–oppilas-suhteeseen?

1. Tarkastellaan ensin eroavaisuuksiamme:

a) Enkelit on luotu suoraan ilman välivaiheita. *Urantia-kirjassa* kerrotaan seuraavaa:

Ihminen aloittaa elämänsä avuttomana pikkulapsena, niinpä kuolevaisen jokaisen saavutuksen täytyy sisältää kaikki sen kokemisen ennakoedellytykset. Serafeilla ei ole mitään tällaista aikuisuutta edeltävää elämänvaihetta – lapsuutta. [426:10]

Myöskään heillä ei ole vanhenemisen ja kuolemissen kokemuksia.

b) Olemuksemme ovat erilaisia ja olemus määrittelee myös olemisen luonnetta. Enkeleillä ei ole aineellista ruumista, he ovat kokonaan olemukseltaan hengellisiä, vaikka he havaitsevat meidät jo Urantialla sellaisinaan, lihallisina olentoina. Tästä seuraa se, että vain kaikki ei-aistilliset mielenliikkeet ja tuntemukset ovat meille yhteisiä (s. 419). Musiikki, taide, todellinen huumori, moraalinen kamppailu ja hengelliset vaikeudet ja voitot, rakastaminen, tunteisuus ja myötätunto ovat meille yhteisiä mielenliikkeitä ja tuntemuksia. He myöskin ”itkevät tahallisen suvaitsemattomuutenne ja itsepäisyytenne tähden” (s. 1246). Sen sijaan he eivät tunne sukupuolisesti eivätkä ymmärrä pelkoa. Ruumiillinen sukupuolisuus ja eläimellinen kaiken kattava pelko ja ahdistus ovat meille tuttuja tuntemuksia; ne määrittävät fyysisestä olemuksestamme ja olemisestamme sekä määrittävät fyysisistä olemustamme ja olemistamme. Ihmisen aivot on rakennettu kokemaan pelkoa nopeasti ja täydellisesti ja tämä takaa nopean reagoinnin vaaratilanteisiin ja on ollut evolutionaarisesti suojelevaa ja välttämätöntäkin.

c) Kolmas eroavaisuus on se, että enkelit eivät tuota jälkeläisiä.

2. Sitten tarkastelemme sitä, missä suhteissa olemme samanlaisia:

a) Useat ei-aistilliset mielenliikkeet ovat samoja.

b) Päämäärämme on sama: Jumalan saavuttaminen, kosminen kasvu, elämän ja valon saavuttaminen, joskus myös finaliitin aseman saavuttaminen.

- c) Olemukseltamme tulemme olemaan kuin enkeleitä saavuttaessamme Edentian konstellaation.
- d) Serafit polveutuvat samasta lähteestä, josta kuolevaisen mieli on peräisin.

Mitä enkelit opettavat Urantialla? Ja miten?

Ihmiset saavat enkeleiltä erilaisissa kehitysvaiheissaan hyvin erilaista ja intensiteetiltään eroavaa opetusta; on ryhmäkohtaista ja yksilöllistä opetusta. Enkelit toimivat kosmista ymmärrystä lisäävinä opettajina ihmisen suorittaessa seitsemää kosmista kehää eli ihmisen kasvaessa sielullisella tasolla kohti kosmisen velvollisuuden tasoa eli kohti morontiatietoisuutta suhteessaan kehittyvään Korkeimpaan Olentoon (s. 1211) itsensä ymmärtämisen, voittamisen ja hillitsemisen kautta. Meillä kaikilla on erilainen yksilöllinen velvollisuutemme Korkeimman Olennon suhteen täytettävänä; meidän kaikkien seitsemän kosmista kehäämme ovat erilaisia ja yksilöllisiä.

Seitsemänneltä neljännelle kehälle enkelit toimivat erisuuruisten ryhmien opettajina. Ryhmät ovat seitsemännellä tuhannen, kuudennella viidensadan, viidennellä sadan ja neljännellä kehällä kymmenen kuolevaisen suuruisia. Kolmannelta ensimmäiselle kehälle enkelit toimivat yhden kuolevaisen henkilökohtaisina opettajina. Serafitoiminta toimii Korkeimman Olennon toiminnan kanssa tunnistamattomalla ja paljastamattomalla tavalla synkroniassa (s. 1244–1245). Enkelit ovat ihmisen kehittyvän olemuksen opettajia.

Serafi on ihmisen kehittyvän olemuksen – tässä elämässä kuolevaismielen, seuraavassa elämässä morontiasielun – opettaja. [1245:2]

Enkelit muun muassa opettavat manipuloimalla ympäristöä Fyysisten Päävalvojien ja keskiväliolentojen kanssa (s. 1244). Enkelit toimivat sosiaalisen, eettisen ja moraalisen ympäristön kautta halutessaan opettaa.

Serafit antavat mielelle virikkeitä; taukoamatta he pyrkivät edistämään ihmismielessä päätöksiä, jotka merkitsevät kehien suorittamista. He eivät tee tätä toimimalla Suuntaajan tavoin sisältäpäin ja sielun kautta, vaan työskentelemällä paremminkin ulkopuolelta sisäänpäin, ihmisolentojen sosiaalisen, eettisen ja moraalisen ympäristön kautta. [1245:1]

He ohjaavat kohti uusia ja eteenpäin vieviä kokemuksia, joita verrataan *Urantia-kirjassa* kukkuloihin, joiden ylittäminen vaatii rohkeutta.

Serafit toimivat ihmisten opettajina ohjaamalla ihmispersonallisuuden askelia uusien ja eteenpäin vievien kokemusten poluille. Serafin antaman ohjauksen hyväksyminen merkitsee harvoin sitä, että pääsee viettämään vaivatonta elämää. Tätä johdatusta seurattessasi voit olla varma siitä, että kohtaat moraalisten valintapäätösten ja hengellisen edistymisen tiellä nousevat hankalakulkuiset kukkulat –. [1245:3]

Eli he manipuloivat elinympäristöä siten, että he vievät oppilastaan kohti ei-vaivatonta elämää. Näissä ei-vaivatommassa tilanteissa itseymmärrys, itsensä voittaminen ja itsensä hillitseminen ovat sitä, mitä me

voimme sillä hetkellä tarvita luonteemme kasvuksi. Tällaiset tilanteet ovat myös oivia siinä suhteessa, että serafit niiden kautta herättävät meissä rukoilemisen tarpeen eli käännymme tällöin Iankaikkisen Pojan hengellisen virtapiirin puoleen löytääksemme viisautta ja oikean ratkaisun ongelmalliseen tilanteeseen.

Enkelit antavat myöskin Urantialla hyvin spesifistä ja korkeatasoista erityisryhmien opetusta, joka tapahtuu suureksi osaksi tiedostamattomalla tasolla (s. 1257). Tiedostamaton tarkoittaa *Urantia-kirjassa* hengellisessä mielessä ylitajuntaa ihmisten alitajunnalle vastakkaisena käsitteenä. Tästä erityisryhmän eli kohdalan varajoukkojen opetuksesta kerrotaan seuraavaa:

– *he saavat yhtäläisen syvämielessä tapahtuvan koulutuksen ja harjoituksen Ajatuksensuuntaajan ja serafien harjoittaman suojelijahoivan yhteennivoutuvan tekniikan avulla. Tähän tiedostamattomaan koulutukseen osallistuu monet kerrat lukuisia muita taivaallisia persoonallisuuksia, ja keskiväliolennot suorittavat kaikessa tässä erityisvalmennuksessa arvokkaita ja korvaamattomia palveluksia.* [1257:8]

Tällainen koulutus tapahtuu sellaisia sosiaalisia hätätilanteita ja hengellisiä ongelmapaikkoja varten, joissa tarvitaan toimintaa evolutionaarisen kulttuurin luhistumisen tai elävän totuuden valon sammumisen ehkäisemiseksi. Nämä erityisopetuksessa olevat reserviläiset toimivat tiedostamattaan olennaisen planeettaa koskevan tiedon säilyttäjinä. *Urantia-kirjassa* on sivulla 1258 kerrottu siitä, että jotkut toisasteiset keskiväliolennot voivat mieleen tunkeutumalla saada yhteyden asianomaisen Ajatuksensuuntaajaan. Jollakin tapaa *Urantia-kirjan* lukujen saaminenkin tapahtui tällä tekniikalla!

Urantialla toimii kaksitoista mestariserafikuntaa ja nämä mestariserafit toimivat myöskin opettajina manipuloiden planeetan olosuhteita ideainmuodostuksen, mielen kohdistamisen ja uusien hankkeiden edistämiseksi korkeimpien ihanteiden alueella. Sivulla 1255 on kerrottu, että Urantialla toimivat Planetaarisen valvonnan kaksitoista mestariserafikuntaa ovat:

1. *Aikakauteen sidotut enkelit.* Kysymyksessä ovat kuluvaan aikakauden enkelit, tuomiokauteen sidottu ryhmä.
2. *Edistymisen enkelit.* Heidän vastuullaan on sosiaalisten aikakausien alkuunpanotehtävä.
3. *Uskonnonvarjelijat* – uskonnon enkelit. Kysymyksessä ovat ”kirkkojen enkelit” (ks. Johanneksen ilmestys 1:20), edistymisen enkelten ”vastapelurit”.
4. *Kansakuntana elämisen enkelit.* Kysymys on ”pasuunojen enkeleistä” (ks. Johanneksen ilmestys 8:2,6), ”Kaikkein Korkeimmat hallitsevat ihmisten valtakunnissa” (ks. Danielin kirja 5:21).
5. *Rotujen enkelit.* Heidän tehtävänä on ajallisuuden evolutionaaristen rotujen hoiva.
6. *Tulevien aikojen enkelit.* He ennakoivat ja suunnit-

televat tulevaa aikakautta.

7. *Valistuksen enkelit.* He vaalivat planetaarista kasvatusta ja työskentelevät mentaalisen ja moraalisen koulutuksen parissa.
8. *Terveyden enkelit.* Heidät on osoitettu terveyden edistämiseen ja sairauksien ehkäisemiseen.
9. *Kodin serafit.* Heidän hoivansa kohde on ihmisperäisen sivilisaation perusinstituutio, koti.
10. *Elinkäinoelämän enkelit.* Heidän huolenaan on taloudellisten olojen koheneminen.
11. *Vapaa-ajanvieton enkelit.* He huolehtivat leikistä, huumorista ja levosta sekä vapaa-ajan vietoista.
12. *Ihmisen yläpuolelle ulottuvan hoivan enkelit.* Kysymys on enkeleiden enkeleistä.

Pohdintaa serafien opetusmenetelmistä

Otan vielä esille jonkin verran vapaata pohdintaa sen suhteen, miten serafit opettavat Urantialla, ennen kuin siirryn käsittelemään eri universumitasoilta tulevan opetuksen sisältöjä.

Sivulla 1244 kerrotaan, että serafit ovat äyllisyyden tasolla mielen ja morontian yhteensovittajia ja että he ovat tulkitsijoita. Siis tulkitsevatko he sielua ja sen toiveita aineelliselle mielelle vaiko päinvastoin? Puhuvatko esimerkiksi mieli ja sielu ”eri kieltä” ja tähän väliin tarvitaan tulkitsijaa? Esimerkiksi, puhuuko mieli kuolevaisen äidinkieltä ja sielu jo harjoittelee morontiaentiteettinä sataniaa tai peräti nebadonia? Vai tulkitsevatko he sielullista morontiamotaa aineelliselle mielelle? Muistanette, että *Urantia-kirjassa* on kerrottu seuraavaa:

Kun kerubit määrätään jollekin planeetalle, he menevät paikallisia oloja käsitteleville oppikursseille, jotka sisältävät kyseisen planeetan tapojen ja kielten opiskelua. Kaikki ajallisuuden hoivaavat henget ovat kaksikielisiä: he puhuvat sekä sen paikallisuniversumin että sen superuniversumin kieltä, josta he ovat kotoisin. Maailmojen kouluissa opiskelemalla he oppivat lisää kieliä. [422:5]

Erityisesti he toivovat määräystä planetaaristen auttajien reservihin, ja tässä onnistuessaan he kirjoittautuvat jonkin evolutionaarisen maailman Planeettaprinssin päämajan yhteydessä oleviin taivaallisiin kouluihin. Siellä he ryhtyvät opiskelemaan kyseisen ihmiskunnan rotujen kieliä –. [426:11]

Keskiväliolennot kuvaavat sielua ”välimieleksi”. Sivulla 425 aineellisen ja hengellisen kuilun kuroutumista on kuvattu seuraavan ketjun kautta: kuolevainen ihminen → toisasteinen keskiväliolento → ensiasteinen keskiväliolento → kvasimateriaalinen morontiakerubi → keskiväihehen kerubi → serafi. Kun suojelijat ovat aktiivisia tässä järjestelmässä, suuntaaja on vähemmän aktiivinen. Päällekkäistoimintoja ei tässä järjestelmässä esiinny!

Myöskin mielenkiintoinen näkökulma on seuraava:

Ihmisten on toisinaan vaikea ymmärtää, että luomisessa saatu kapasiteetti korkeamman tason palveluun ei välttämättä merkitse, että asianomainen omaisi myös kyvyn toimia suhteellisesti alemmilla palvelun tasoilla. [426:10]

– – *mutta mitä korkeampi enkelihovaaajien myötäsytynäinen toiminnan taso on, sitä ponnekkaammin he tavoittelevat määräystä universumipalvelun alemmille lohkoille.* [426:11]

He haluavat välttämätöntä kokemusta itselleen! Professori voisi olla epäkelpo ala-asteen opettajana!

Kun mietitään yksityisopetusta, jota saamme kolmannelta kehältä alkaen, tulee huomioida:

Kohtalonsuojelijat kootaan kaikkiin eri serafiluokkiin kuuluvien, tähän palveluun pätevytyneiden enkelipersonallisuuksien riveistä. [440:8]

Eli se serafipari, jonka olette saaneet, on jonkin tietyn alan ”asiantuntija”: veljeyden, ryhmätoiminnan, sovittelun jne. asiantuntija. Kuinkahan paljon tämä vaikuttaa serafin opetuksen sisältöön?

Mitä enkelit eri universumitasoilta opettavat sisällöllisesti?

1. Morontiaaailmojen serafit

Morontiaaailmojen serafit opettavat jo Urantialla. *Urantia-kirjassa* kerrotaan, että **serafievankelistat** (s. 552–553) toimivat Urantialla ”totuuden ja oikeamielisyyden ihmisopettajien kanssa”; he neuvovat pitäytymään opetuksessa ”Jumalan hyvydestä, joka johtaa parannukseen” ja julistamaan ”Jumalan rakkautta, joka karkottaa kaiken pelon”. Heiltä on tullut paimenpojan korvaan kuiskattu kaunis, lohduttava teksti ”Vaikka minä vaeltaisin pimeässä laaksossa...”, joka tunnetaan *Raamatun* 23. psalmina. *Urantia-kirjan* vastaava kohta kuuluu seuraavasti:

Jumalat pitävät minusta huolen, enkä minä harhaan joudu;

Rinnallani kulkien he taluttavat minut iankaikkisen elämän ihanille poluille ja vertaansa vailla olevaan virkistymiseen.

Siellä, Jumalten Edessä, en minä isoa ruokaa enkä janoa vettä.

Vaikka minä laskeutuisin alas epävarmuuden laaksoon tai nousisin ylös epäilyksen maailmoihin,

Vaikka minä vaeltaisin yksinäisyydessä tai kaltaisten parissa,

Vaikka minä viettäisin voitonjuhlaa valon temppeleissä tai kompastelisin sfäärien syrjäisissä kolkissa,

Aina on hyvä henkesi minun hoivanani ja ihana enkelisi minun lohduttajanani.

Vaikka minä vaipuisin pimeyden syvyyksiin ja kuoleman pauloihin,

En minä sinua epäilisi enkä sinua kauhistuisi,

Sillä minä tiedän, että ajan täytyessä ja nimesi kunniasa

Sinä nostat minut istumaan vierellesi korkeuksien varmuureille [552:7–17]

Nämä serafit ovat täydellisyiden saavuttamista julistavan evankeliumin evankelijoita. **Rotujentulkitsijoita** (s. 553) kutsutaan *Urantia-kirjassa* myös sosiologeiksi ja etnologeiksi (sosiologia tutkii ihmisyyhteisöjen rakennetta, niiden muodostamisen edellytyksiä ja kehityslakeja ja etnologia tutkii inhimillisen kulttuurin syntyä, kehitystä ja lakeja). Nämä serafit edistävät myöskin mestariserafikunnan rotuvaltuutettujen työtä näiden yrittäessä ”saattaa rotujen keskenään erilaiset näkökannat sopusointuun”. **Mielensuunnittelijaserafit** (s.553), ensimmäisen taivaan ”psykologit”, toimivat jo Urantialla kehottaen kuolevaisia:

Ellei oma mielesi palvele sinua hyvin, voit vaihtaa sen Jeesus Nasarettiläisen mieleen. Hän palvelee sinua aina hyvin. [553:7]

Kirjuin-opettajaserafit (s. 554–555) opettavat:

Sinun pitäisi jo nyt oppia kastelemaan sydämesi puutarhaa yhtä hyvin kuin etsimään tiedon kuivia hiekkavavikoita. [554:6]

He opettavat lisäksi:

Laki on elämä itse, eivät sen viettämistä koskevat säännöt. [555:1]

Hoivaavat reserviserafit (s. 555) esiintyvät opettajina ”burn outin” luvattulla aikakaudella opettaen stressinsiedon kasvattamista ja tavoitteellista ponnistelua. He opettavat:

– – *vaikka työ onkin tärkeää, minä ei ole. Kun tunnet itsesi tärkeäksi, menetät energiaa egon omanarvontunnon kulumiseen käytössä, joten sitä liikenee varsin vähän työn tekemiseen. Minän tärkeys, ei suinkaan työn tärkeys, uuvuttaa kypsymättömiä luotuja; juuri tämä minätekijä uuvuttaa, ei suinkaan tavoitteellinen ponnistelu.* [555:5]

2. Satanian Jerusemin serafienkelit

Seuraavan tason enkelit joutuvat opettamaan asioita, jotka eivät ole luonnollisia asioita alkukantaiselle biologiselle ihmiselle. Näistä enkeleistä **planetaariset auttajat** lähettävät ryhmiään toimimaan myös Urantialla; tähän ryhmään kuuluvat **veljeyden henget -serafit** (s. 437) opettavat rodullista sopusointua ja sosiaalista yhteistyötä. Hanke ihmisten välisestä veljeydestä on heidän opetuksensa keskiössä. **Rauhan sielut -serafit** (s. 437) opettavat jo Urantialla seuraavaa ajatusta: ”Rauha maan päällä ja hyvä tahto ihmisten kesken”. Toinen suuri tulevaisuuteenkin suuntautuva opetusprojekti heillä on sovituskäsityksen korvaaminen käsitteillä jumalallisesta virittäytyneisyydestä kuolevaisen eloonjäämistä koskevana filosofiana. Tämä on suuri filosofinen projekti, koska *Urantia-kirjassa* on heti aivan alussa todettu, että sovitussoppi on filosofinen hyökkäys sekä Jumalan yhtenäisyyttä että hänen

vapaatahtoisuuttaan vastaan (s. 41). **Luottamuksen henget -serafit** (s. 437–438) tietävät, että ”epäluulo on alkukantaisten ihmisten synnynnäinen suhtautumistapa”. He opettavat ihanteita luottamuksesta ja luottavaisuudesta; sitä, että Jumalat ovat luottavia ja että Universaalinen Isä uskoo Suuntaajan–ihmisen yhteyteen. He opettavat filosofiaa siitä, että epävarmuus on tyytyväisyyden jatkumisen salaisuus; he toimivat kuolevaisfilosofien kautta opettamalla, että koska tietämättömyys on välttämätöntä menestymiselle, olisi suuri virhe, jos luotu tietäisi tulevaisuuden. He lisäävät ihmisen mielenkiintoa epävarmuuden suloisuutta, epämääräisen ja tuntemattoman tulevaisuuden romantiikkaa ja viehätystä kohtaan.

Paikallisjärjestelmän **hallintoserafeista** ainakin välillisinä opettajina Urantiallakin toimivat **kosmisen kansalaisuuden tulkitsijaserafit** (s. 434–435), jotka välittävät aineellisille kuolevaisille kuvan kosmiseen kansalaisuuteen sisältyvästä vastuullisuudesta ja moraalisuudesta. Tähän hallintoserafiryhmään kuuluvat myös **moraalisuudenvoimistajaserafit** (s. 435–436), jotka opettavat kosmiseen moraalisuuteen liittyviä tekijöitä: vapauden ja lojaalisuuden vuorovaikutussuhteiden tarkastelua.

3. Konstellaation tason serafit

Näistä seuraavat opettavat myöskin tarvittaessa Urantialla:

Valvojaserafiin ryhmästä **sosiaaliset arkkitehtiserafit** (s. 432–433) opettavat sosiaalisten kontaktien ja sosiaalisen kehityksen lisäämistä. He opettavat todellista itsetuntemusta ja aitoa molemminpuolista arvostusta. He antavat opetusta jonkin tarkoituksen saavuttamisen ja tehtävän suorittamisen kannalta tehokkaiden työryhmien muodostamiseksi. *Urantia-kirjassa* huomautetaan, että jos mukana on kolme tai useampia persoonallisuuksia, syntyy ”sosiaalinen ongelma”. **Eettiset herkistäjaserafit** (s. 433) opettavat arvostuksen kasvua henkilöiden välisten suhteiden moraalisuutta kohtaan.

4. Paikallisuniversumitasoiset serafit

Korkeimmat ja korkeimmat serafit ulottavat osittain opetustaan myöskin Urantialle. **Armon ääni -serafit** (s. 430) opettavat ja vaalivat ihmisten ja enkeleiden korkeampia vaikuttimia ja pyhempää tunteita. **Apulaisopettajaserafit** (s. 430) ovat lähettäneet Urantialle toimimaan ryhmän, joka vaalii ja edistää totuuden ja vanhurskauden asiaa. **Oikeusistuinten neuvoserafit** (s. 428) edustavat ja olennoivat jumalalliseen oikeuteen kuuluvaa laupeuden elementtiä – oikeudenmukaisuutta, joka perustuu tietoon henkilökohtaisten motiivien ja rodullisten taipumusten pohjimmista tosiasioista. Aidot ja vihkiytyneet ajallisuuden opettajat saavat apua ja tukea **opetusneujaserafeilta** (s. 428–429). Jeesus toimi yhdessä lahjoittautumisessaan juuri opetusneujaserafina, nimittäin ollessaan toteuttamassa Pojan ja Hengen tahtoa neljännen lahjoittautumisensa yhteydessä.

– – *hän palveli serafiopeituksen nevojana kahtakymmentäkuutta eri opettajamestaria, asemassa, jota saat-
taisitte kutsua yksityissihteerin tehtäväksi, ja hän toimi
kahdessa kymmenessä kahdessa eri maailmassa.*
[1313:6]

Hän toimi myöskin erään Kolminaisuuden Opettaja-
Pojan kanssa.

5. Superuniversumitason heijasteisuus-olemukselliset
sekonafienkelit

Sekonafit jaetaan ensimmäisen, toisen ja kolmannen
asteen sekonafeihin.

*He vierailivat maailmassanne tavan takaa jotakin tiet-
tyä tehtävää suorittamaan lähetettyjen persoonallisuus-
sien mukana, mutta he eivät voi toimia täällä vapaasti.*
[318:2]

He opettavat ainakin välillisesti myös jo Urantialla
seuraavia asioita:

**Toisen asteen sekonafeista Sielujen Liitto -
sekonafit** (s. 311–312) opettavat Paratiisissa olevien
etiikantulkitsijoiden heijastusyhteyden kautta para-
tiisillista ihannetta siitä, miten vaalitaan ja edistetään
ryhmytyä.

*Eräs tärkeimmistä kuolevaisena kokemanne elämän-
vaiheen aikana opittavista läksyistä on ryhmätyö. Täy-
dellisyden sfäärejä kansoittavat ne, jotka ovat oppineet
tämän muiden olentojen kanssa yhdessä työskentelimi-
sen taidon.* [312:1]

Olemassaolon Ilo -sekonafit (s. 312) ovat ”ilon sel-
vittelypisteitä”, jotka toimivat mielihyvätunteiden
ja huumorin alueella.

*He pyrkivät osoittamaan, että vapaatahtoiseen olemas-
saoloon kuuluu luonnostaan ilo – –.* [312:3]

Urantia-kirjassa kerrotaan, että tätä totuutta on vaikea
opettaa alkukantaisen ihmisen mielelle. **Palvelun
Tyydytys -sekonafit** (s. 312–313) opettavat ”veljel-
lisen kilpailun hengen” kautta; he edistävät näin an-
taumuksellisen hengellisen epätietoisyyden palvelun laa-
dukuutta superuniversumeissa.

**Kolmannen asteen sekonafeista Syntyperien Merki-
tys -sekonafit** (s. 314) ovat ”eläviä sukuselvityksiä”.

*Ja alkuperän merkitys on tärkein kysymys kaikissa
suunnitelmissamme, jotka tähtäävät maailman elävien
luotujen kosmiseen edistämiseen. Kaikki olentojen väli-
set suhteet ja etiikan soveltaminen versovat alkuperän
pohjimmaisista tosiasioista.* [314:1]

Armon Muisti -sekonafit (s. 314–315) ovat ylös-
nousemuskuolevaisten opettajia sen suhteen, mitä on
aito armo. **Ajan Tärkeys -sekonafit** (s. 315) opetta-
vat ajankäyttötapoja ”positiivisessa käytössä” eli työs-
sä ja ”negatiivisessa hyödyntämisessä” eli levossa ja
antavat futurologisia ennusteita tulevista tapahtumista
ja ovatpa he myös ”profetoimisen salaisuus”. Heitä
kuvaavasta kappaleesta **Urantia-kirjassa** löytyy seuraava
lainaus:

*Aika on kaikille tahdollisille luoduille suotu univer-
saalinen anti; se on se ”yksi leiviskä” [engl. tekstissä
”one talent”, yksi talentti], joka on uskottu kaikkien
älyllisten olentojen huostaan.* [315:2]

Mielenkiintoistahan on, että Jeesus opetti vertauksilla
leivisköistä (s. 1875–1877; Luuk. 19:11–27) ja talen-
teista (s. 1763, 1916–1917; Matt. 25:14–30). Tämä
”vertaus leivisköistä kerrottiin yksinomaisemmin
apostoleille – –”, toisin kuin vertaus talenteista, joka
oli tarkoitettu kaikille opetuslapsille (s. 1875). Jeesus-
han päätti nämä vertaukset sanoihin: ”Jokaiselle, jolla
on, annetaan lisää, mutta siltä, jolla ei ole, otetaan
pois sekin, mitä hänellä on” (s. 1876). Mielestäni näitä
Jeesuksen vertauksia on mielenkiintoista tulkita sen
tiedon valossa, että ”aika on se yksi talentti”. **Luotta-
muksen Juhlallisuus -sekonafit** (s. 315–316) opet-
tavat kaikille tahdollisille olennoille sitä, ”mitä ovat
velvollisuudentunto, pyhydentunto ja luottamuksen
juhlallisuus”. Heidän toimintojensa kautta voimme
oppia siitä, ettei yksilöä ylikuormitettaisi ennenai-
kaisesti, sillä ”yksilön ylikuormittaminen on omiaan vain
kerjäämään onnettomuutta ja varmistamaan lopputu-
lokseksi pettymyksen”. Heiltä opimme siitä, ettei vas-
tuuta annettaisi ennenai-
kaisesti ennen kuin luotetta-
vuus on arvioitu tarkkaan. **Palvelun Pyhyys seko-
nafit** (s. 316) opettavat ”tarkoituksenmukaiseen pal-
veluun” liittyviä asioita. **Suuruuden Salaisuus ja
Hyvyyden Sielu -sekonafit** (s. 317) opettavat meille
planetaarisen suuruuden todellista mittaamista eli sitä
”millaisena epätietoisuus ilmenee pyyteettömässä
aherruksessa – –”.

6. Paratiisi-Havona -järjestelmän hoivaavat henget

Jopa Paratiisi-Havona -järjestelmän hoivaavilta hen-
giltä eli **ensimmäisen, toisen ja kolmannen asteen supernafien**
saamme opetusta jo Urantiallakin. Sivulla 298 tode-
taan, että ”ensiasteisia supernafeja asetetaan niiden
serafijoukkojen päälliköiksi, jotka palvelevat kapinan
vuoksi eristetyissä maailmoissa”. Esimerkiksi Uranti-
alla serafien päällikkö on ensimmäisen asteen super-
nafi. Meille **Urantia-kirjassa** serafien päällikkö on laati-
nut luvut 82–84: ”Avioliiton kehitys”, ”Avioliitto-
instituutio” ja ”Avioliitto ja perhe-elämä”. Samoin se-
rafien päällikkö on kirjoittanut meille luvut 113 ja
114: ”Kohtalonsuojelijaserafit” ja ”Serafien planetaa-
rinen hallitus”. Välillisesti esimerkiksi **filosofian
mestarit -supernafien** (s. 302–303) opetuksia tulee
Paratiisista avaruuden universumeihin niiltä, jotka
ovat joskus olleet henkilökohtaisesti läsnä Paratiisissa
tätä opetusta annettaessa.

Eli, kuten havaitsimme, enkelit opettavat meille mm.
ryhmäetiikkaa, kosmiseen velvollisuuteen liittyviä asi-
oita, ajan käyttöä, stressin hallintaa, todellisen onnelli-
suuden osatekijöitä ja planetaaristen kriisitilanteiden
hallintaa. Ilo, rauha ja pyhyys olkoot teidän seuranaan,
jotka seuraatte enkelten opetuksia!

Jumalharhaa vai harhaoppeja?

Olavi Kanervisto

Artikkeli on ilmestynyt aikaisemmin Suomen Mensa ry:n Mensalainen-jäsenlehdessä elokuussa 2007.

”Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan tykönä, ja Jumala oli Sana.”

Uskontojen kertomukset maailman luomisesta alkavat osin samantapaisesti. Kun ”Sanan” tilalle vaihdetaan kattavampi yläkäsite ”Informaatio”, idea muuttuu nykyihmisellekin hieman ymmärrettävämmäksi.

Oxfordin yliopiston professori, evoluutiobiologi **Richard Dawkins** on saavuttanut laajan lukijakunnan jo vuonna 1976 ilmestyneellä teoksellaan *Geenin itsekkyyks*. Siinä hän kyseenalaisti ulkoisen informaation tarpeen evoluution käyntiinsaattamisessa, mihin mm. DNA:n rakenteen selvittämisestä vuonna 1962 Nobel-palkittu **Francis Crick** uskoi. Dawkinsin teorian mukaan elämää ylläpitävän planeetan muotoutuminen maailmankaikkeudessa on vain kosminen sattuma, ja elottomasta aineesta syntyy itsestään elämää, kunhan vain olosuhteet ovat sopivat. Tällaiseen käsitykseen hän uskoo päässeensä tieteellisesti **Darwinin** evoluutioteorian pohjalta, vaikka Darwin itse ei koskaan tällaista esittänytkään.

Tässä uusia uria avanneessa hypoteesissaan Dawkins luonnosteli myös käsitteen meemi, geenin kulttuurievoluutiivisen vastineen: elinvoimaisimmat ideat ja uskomukset kansanperinteistä, filosofioista, tarinoista ja huhuista tarttuvat ajatusmaailmiimme ja monistuvat. Siinä auttaa aivoihimme iskos-tettu perusmeemi: vanhempia ja auktoriteetteja pitää kunnioittaa. Uskontokäsityksiin liittyviä meemejä Dawkins vertaa viruksiin. Taitavana sanankäyttäjänä myös suosituksi esiintyjäksi ja siten julkisuuden henkilöksi noussut Dawkins on viime aikoina keskittynyt yhä enemmän ateismin puolustele-miseen. Tuoreimmassa teoksessaan, 30 vuotta *Geenin itsekkyyden* jälkeen ilmestyneessä *Jumalharhassa* hän näyttää siirtyneen suoraan hyökkäykseen ”uskonnollista fundamentalismia” vastaan helpottaakseen hänen mielestään Yhdysvalloissa ”nurkkaan ajettujen” ateistien ”tulemista kaapista ulos”.

”Kirjoja, joita siteerattiin tai suositellaan” -lista on seitsemän sivun laajuinen käsittäen kirjoittajia **Douglas Adamsista** (*Linnunradan käsikirja*, scifi-

parodia!) **Matt Yongiin** (*Why Intelligent Design Fails*). Vaikka huomattavan suuri osa esitetyistä mielipiteistä on löydettävissä myös mm. *Urantia-kirjasta*, sen nimi ei kuitenkaan ole lähdeluetteloon mahtunut. Pitkästä lähdeluettelostaan huolimatta *Jumalharha* ei täytä tieteellisen julkaisun kriteerejä, vaan on lähinnä mielipidekirja. *Urantia-kirja* puolestaan pääsee harvoin edes uskontotieteen lähdeaineistoksi kai lähinnä siitä syystä, että vaikka se mainitseekin tieteellisen osansa sisällön perustuvan pääosin maan päällä julkaisuajankohtanaan tunnettuun ihmisperäiseen tietoon niiltä osin, kun tiede ei ole ristiriidassa tosiseikkojen kanssa, siinä ei ole lainkaan ihmis-toimittajain nimiä eikä myöskään lähdeluettelo. Koska kumpaakaan teosta ei siis voi arvostella tiedekirjan kriteerein, lienee molempia kohtaan oikeudenmukaista ja tasapuolista käsitellä kirjoittajien ideoita lähinnä science fictionina. Molemmat kirjat ovat niin paksuja, että vain harvat kiireisistä nykyihmisistä jaksanevat lukea niitä kokonaan: *Jumalharha* sisältää 418 ja *Urantia* kokonaista 2 097 sivua. Jälkimmäinen tosin on laaja-alaisempi keskittyen uskontojen lisäksi myös maailmankaikkeuden, maapallon, elämän ja ihmisen synty- ja aatehistoriaan sekä esittää ensimmäisessä osassa yksityiskohtaisimman ja omaperäisimmän kosmologisen kokonaisuuden mitä sci-fi-visioissa milloinkaan on nähty. Dawkins tuhlaa teoksensa alkupuoliskon jaaritteluun siitä, miksi ja miten uskonnot-tomien tulisi vaatia ja hankkia mielipiteilleen samankaltaista kunnioitusta, suvaitsevaisuutta ja hyväksyntää kuin uskonnot ovat tottuneet itselleen vaatimaan. Puolivälissä hän siteeraa **Martti Lutheria**: ”*Järki on uskonnon suurin vihollinen; se ei milloinkaan tule hengellisten asioiden avuksi, vaan yleensä se taistelee Jumalan sanaa vastaan ja kohtelee halveksien kaikkea, mitä Jumalasta tulee.*” Dawkinsin mielestä ”*Lutherilla ei olisi ollut vaikeuksia suunnitella älykkäästi sellaisia uskonnon epä-älyllisiä piirteitä, jotka auttavat sen eloonjäämisessä*”, mutta tämä tyytyi kuitenkin vain Paavin vallan kyseenalaistamiseen.

Jumalharhan ja *Urantia-kirjan* käsitys uskontojen synnystä on yllättävän yhdenmukainen: alkuihmisen aivoihin sisältyvä kuvittelumekanismi sellaisten ilmiöiden selittämiseksi, mihin rajallinen tietämys ja ymmärrys eivät vielä riittäneet. Käsittämättömien

luonnonilmiöiden pelosta ja kuvitelmistaan älykkäimmät poppamiehet, shamaanit ja sittemmin papit sepittivät lähinnä omaksi edukseen meemipleksin erilaisia tapoja, säännöksiä, uhrimenoja ja muita riittejä, jotka lopulta institutionaalistettiin järjestäytyneiksi uskonnoiksi. *Urantia-kirja* kertoo kuitenkin myös ihmiskunnan ylemmältä taholta saamasta hengellisestä ja moraalisesta huolenpidosta; näistä ylhäältä annetuista opettajista Jeesuksen mainitaan olleen järjestyksessä neljäs. Tätä varhaisemmat opetukset ovat kuitenkin aikojen saatossa kokonaan muuttuneet lähes tunnistamattomiksi, vaikka useimmissa valtauskonnoissa on yhä mukana myös alkuperäistä ilmoitusta: ”*Siddhartha opetti totuutta huomattavasti enemmän kuin on säilynyt hänen nimeään kantavissa nykyajan kulteissa. Nykyinen buddhalaisuus on yhtä vähän Gautama Siddharthan opetuksia kuin kristinusko on Jeesus Nasaretilaisen opetuksia.*” *Urantia-kirja* haastaa myös kristinuskon, koska sen mielestä osa Jeesuksen opetuksistakin on muuntunut. Kun mukana on myös Vanha Testamentti, jonka kertomuksista suuri osa tod(ist)etaan fiktioksi eikä historialliseksi totuudeksi, ei liene ihme, että muiden kuin länsimaisen kulttuurin piirissä kasvaneiden parissa kristinuskon dogmit ja doktriinit vaikuttavat vähintään yhtä omituisilta kuin eräät idän uskonnot ovat meidän mielestämme. ”*Reiluuden vuoksi on todettava, että suuri osa Raamatusta ei ole järjestelmällisesti paha, vaan yksinkertaisesti kummallista, kuten voi odottaa kaoottisesti kokoon harsitulta kokoelmalta hajanaisia dokumentteja, joita sadat nimettömät, meille ja yleensä toisilleenkin tuntemattomat kirjoittajat, toimittajat ja kopioijat laativat, muunsivat, käänsivät, vääristivät ja ’paransivat’ yhdeksänsadan vuoden mittaan*”, kirjoittaa Dawkins. Hänen mielestään uskonnosta on yksinomaan haittaa, ja sen opettaminen lapsille on ”henkistä väkivaltaa”, jollainen pitäisi ehdottomasti kokonaan kieltää.

Urantia-kirja on osittain samaa mieltä: ”*Ihminen kehittyi parhaiten, kun kodin, yhteisön, kirkon ja valtion harjoittama painostus on vähäisintä. Mutta tämän ei saa tulkita merkitsevän sellaista, ettei edistyvässä yhteiskunnassa olisi sijaa kodille, sosiaalisille instituutioille, kirkolle eikä valtiolle.*” *Urantia-kirja* kieltää tekemästä *Raamatusta* tai mistään muustakaan ”pyhästä” kirjasta tai edes niiden sisällöstä ”fetissää” – kohdentaen saman kiellon koskemaan myös *Urantia-kirjaa* itseään – eikä kehota perustamaan sen pohjalta jälleen uutta uskontoa tai edes eroamaan mistään nykyisestä uskontokunnasta. Jeesuksen seuraaminen ei *Urantian* mukaan edellytä kuulumista kirkkoon tai muuhun uskonnolliseen yhteisöön. Toisin kuin Dawkins väittää, *Urantia-kirjan* mukaan uskonno(i)sta on siis joka tapauksessa ihmiskunnalle hyötyä enemmän kuin haittaa.

Dawkins ei näe mitään arvokasta filosofiassa ja uskonnoissa, koska niiden väitteitä ei voida ”tieteellisesti” todentaa. *Urantia-kirja* antaa arvon myös tieteelle ja filosofialle, jotka uskonnon rinnalla ovat toisiaan täydentäviä, ihmisen kehittämiä ajattelujärjestelmiä. Tieteen ja uskonnonkaan välillä ei ole ristiriitaa, kunhan Jeesuksen opetuksista karsitaan niihin liitetyt puhtaasti ihmisperäiset ja siksi osin virheelliset ajatuskuviot.

Urantia-kirjakin siis kyseenalaistaa muiden uskontojen lisäksi selkeästi myös *Raamatun* virheettömyyden mm. tarjoilemalla Jeesuksen elämäntarinasta oman vaihtoehdoisen versionsa: Uutta Testamenttia täydellisemmän uuden evankeliumin, jossa eräät Jeesuksen ihmeteot pyritään selittämään ”yhtään luonnonlakia ei rikottu”-periaatteella. Eräät kristinopin kohdat todetaan opetuslasten ja Paavalin väärynmäryyksiksi. ”Uskonto Jeesuksesta” ei ole sama asia kuin ”Jeesuksen uskonto”: ”*Jonakin päivänä saattaa kristillisessä kirkossa toimeenpantava uskonpuhdistus kouraista riittävän syvältä, jotta palataan Jeesuksen, uskomme alkuunpanijan ja viimeistelijän, väärentämättömiin uskonnollisiin opetuksiin.*”

”*Kristinuskoa rasittaa suuresti se epäkohta, että se on koko maailman ajattelevien ihmisten mielessä samastunut osaksi läntisen sivilisaation yhteiskuntajärjestelmää, elinkeinoelämää ja moraalinormeja; ja näin kristinusko on tietämättään näyttänyt tukevan yhteiskuntaa, jonka harteita painaa raskaana taakkana syyllisyys siitä, että se sietää tiedettä, josta puuttuu ihanteellisuus; politiikkaa, josta puuttuvat periaatteet; vaurautta, joka saavutetaan työtä tekemättä; nautiskelua, jota ei mikään hillitse; tietoa, josta puuttuu vastuuntunto; valtaa, josta puuttuu omatunto, sekä elinkeinotoimintaa, josta puuttuu moraalisuus.*”

Jo 1930-luvulla kirjoitettua, mutta vasta viitisenkymmentä vuotta painetussa muodossa saatavana ollutta *Urantia-kirjaa* on sen tekijänoikeudet omistaneen säätiön mukaan myyty runsas puoli miljoonaa kappaletta. Onko tämä puoliuskonnolliselle teokselle paljon vai vähän? Jo viime vuosituhatosen puolella ilmestyneiden ranskan-, espanjan- ja suomenkielisten painosten lisäksi kirja on 2000-luvulla ilmestynyt yli kymmenellä kielellä, minkä lisäksi sen erikieliset versiot ovat kiinnostuneiden saatavilla ilmaiseksi internetistä.

Joka tapauksessa myös Dawkinsin uusin ”ateistin raamattu” nousi nopeasti puheenaiheeksi Suomesakin, ainakin Mensan foorumilla. Aika näyttää, kumpi opus on tunnetumpi, suosituampi ja arvostetumpi keskustelun aihe kymmenen tai 50 vuoden kuluttua.

Miten Jumala puhuu – tiedemies esittää todistusaineistoa uskon puolesta

Jokainen ihminen tietää, että Jumala on; tietää Jumalan olevaksi. Jumalan olemassaolon tietäminen ei ole muun tietämisen kaltaista, sillä se ei ole empiiristä eli havaintoihin perustuvaa tietoa. Jumalan olemassaolon tietämistä kutsutaan uskoksi. Tämä usko ei synny spontaanisti*). Tämä tieto on lahja Jumalalta, usko on Jumalan antama lahja**).

Kun ihminen alkaa toimia saamansa tiedon innoittamana, kun hän alkaa mielessään (joka koostu järjestä ja tunteista) sitä ajatella, eritellä ja tehdä siitä johtopäätöksiä, ponnistelun tuloksena syntyy uskonto, uskomusjärjestelmä. Uskonto on evoluution alaista; se kehittyy. Kaikki tämä on Jumalan tahdon mukaista, sillä evoluutio on Jumalan säätämä. Ihminen on satojentuhansien vuosien ajan kehittänyt uskontoaan, mutta biologisen evoluution tavoin myös uskonnon evoluutio on hidasta ja vitkaista, jopa niin että vuosituksiin ei tapahdu mitään kehitystä. Koska uskonto on kautta aikojen mielletty yhteisöä ja yhteiskuntaa vakauttavaksi tekijäksi kaiken muutoksen ja melskeen keskellä, sen ei ole pitkään aikaan edes sallittu muuttuvan ja kehittyvän, sillä kaiken pitää olla ja kaikki pitää tehdä niin kuin se on isiltä perittyä aina ollut ja tehty – muuttumatonta ja vakaata. Uskonnollista evoluutiota kuitenkin joudutetaan aika ajoin annettavilla revelaatioilla, ihmistä korkeammalta taholta annetuilla ilmoituksilla. Ihmisen järkeilyyn pohjautuvien eli evoluutionvaraisten uskontojen ja teologioiden yhteisenä piirteenä on niiden todellisuutta vastaamaton jumaläkäsitys. Alkukantaisia monijumalaisia uskontoja unohtamatta myös yksijumalaisten uskontojen teologinen jumala on ensinnäkin ristiriitainen ja jakautunut, perin juurin pieni, pikkusieluinen, usein julma, rankaiseva, sääntöjä ja lakeja asettava ja niiden rikkomisesta kadotukseen tuomitseva. Yksikään olemassa oleva järjestynyt uskonto ei ymmärrä Jumalan suuruutta (vaikka saattavatkin kutsua häntä Kaikkivaltiaaksi), kaikenkattavuutta, monitahoisuutta, monipersonaisuutta. Uskontojen Jumala on vain jumala, vaikka todellisuudessa Jumala on myös jumaluus ja jumalallisuus lukemattomine jumalallisine persoonallisuuksineen ja persoonineen. Ajaton ja avaruudeton Jumala on erottamattomasti eksistentiaalinen, evolutionaarinen, kokemuksellinen, absoluuttinen, aliabsoluuttinen, infiniittinen, finiittinen, alkuperäinen ja niin edelleen. Revelaatioista huolimatta uskonnot eivät ole kehittyneet riittävästi toimiakseen ihmiskun-

nan ajattelijoiden ja älymystön odotuksia vastaavasti.

On näin ollen helppo ymmärtää, miksi **Richard Dawkinin** kaltaiset ajattelijat ja älyköt hylkäävät evoluutionvaraiset uskonnot ja kiistävät jopa Jumalan olemassaolon. He eivät voi löytää järjestyneistä uskonnoista selkeää vastausta kysymyksiinsä, ja niin he turvautuvat muunlaisiin vastauksiin ja selityksiin. Tieteellinen, tieteellisesti ”todistettu”, olemassaolon selitys on se, mihin he useimmin turvautuvat. Sitä voidaan täydestä syystä kutsua tieteisuskoksi. Tältä pohjalta he arvostelevat – syystä kyllä – olemassa olevia uskontoja ja päättelevät niiden olevan harhaisia ja hylättäviä. Ulottaessaan tieteelliset tutkimusmenetelmät ja järkeilyn uskonnon alueelle, intellektuellit ja tiedemiehet astuvat alueelle, jolla sellaiset menetelmät eivät päde. *Järkeily on tieteiden käyttämä ymmärtämismenetelmä, usko on uskonnon ymmärrysmenetelmä* [1136:2].

Uskonnon (varsinkaan henkilökohtaisen uskonnon) ja tieteen välillä ei kuitenkaan pitäisi olla ristiriitaa. Tiede voi auttaa uskontoa puhdistumaan järjestömistä ja selkeästi tosiasiainvastaisista näkemyksistään ja dogmeistaan. *Uskonto ei ole järjen tuote, mutta sisältä käsin tarkasteltuna se on täysin järjestetty* [1104:4]. *Tiedettä ylläpitää järki, uskontoa usko. Vaikkei uskonto järkeen perustukaan, se on kuitenkin järjestetty; vaikka se onkin logiikasta riippumatonta, vankka logikka sitä kuitenkin rohkaisee. Uskontoa ei voi ravita edes ihanteellinen filosofia, vaan itse asiassa uskonto on tieteen ohella juuri tällaisen filosofian lähde. Uskoa, ihmisen uskonnollista ymmärrystä, voi varmuudella ohjata vain ilmoitus, sitä voi varmuudella kohottaa vain kuolevaisen omakohtainen kokemus yhdessä henkeä olevan Jumalan suuntaajäläsnäolon kanssa* [1137:6].

Tohtori **Francis Collins** on maailman eturivin tiedemiehiä. Collins on kemisti, fyysikko ja lääkäri, sekä kemian että lääketieteen tohtori. Hän johti sitä yli 2 000:sta tiedemiehestä koostunutta ja kahdeksassa maassa toiminutta ryhmää, joka kymmenvuotisen tutkimustyön päätteeksi julkisti Valkoisessa talossa 26.6.2000 järjestetyssä juhlatilaisuudessa ihmisen genomin***) rakenteen. Genomi on ihmisen kaikesta DNA:sta koostuva perimän koodi. Koodia voi luonnehtia tekstiksi, jonka pituus on kolme miljardia kirjainta. Kirjaimia on neljänlaisia, ja ne esiintyvät tietysti, nyt selvitettyssä järjestyksessä. Jokainen ihmisen solu sisältää tämän informaation. Jos nämä kirjaimet painettaisiin kirjaan yhdentoista pisteen fontilla ja si-

dottaisiin niteiksi, kirja olisi 170 metriä eli kaksi ja puoli kertaa Stadionin tornin korkuinen paperitorni. Tällainen informaatioaines siis sisältyy ihmisen jokaiseen soluun. Tohtori Collins ei usko, että kyseinen koodi on syntynyt sattumalta. Tiedemiehelle epätyypilliseen tapaan Collins uskoo, että koodi on Jumalan laatima; se on kartta, jonka mukaan ihminen rakentuu. Genomin selvittämisen julkistamistilaisuudessa Collins huolehti siitä, että presidentti **Clinton** luonnehti genomia Jumalan laatimaksi kartaksi, jonka mukaan ihminen rakentuu. Genomi on yksi tapa, jolla Jumala puhuu; se on Jumalan kieltä.

Tohtori Collins kertoo ihmisen ja muiden organismien genomeista ja niiden rakenteen selvittelyurakasta sekä yleensäkin työstään biologina ja lääkärinä viime vuonna julkaisemassaan teoksessa *The Language of God – A Scientist Presents Evidence for Belief*, Free Press, New York, 2006. Kirjansa esipuheessa hän arvelee, että monet hämmästellevät sitä seikkaa, että hän, tiukasti tieteellisiin menetelmiin pitäytyvä tiedemies on, samalla myös vakaasti transsendenttiseen (aineellisen olemassaolon ylittävään) Jumalaan uskova ihminen. Hänen kirjansa tarkoituksena on osoittaa, että usko Jumalaan voi olla täysin rationaalinen, järjellinen, valinta ja että uskon periaatteet ovat itse asiassa tieteen periaatteita täydentäviä. Collins osoittaa tieteen ateistisuuden puolesta puhuvien tiedemiesten – muiden muassa Richard Dawkinin nimeltä mainiten – olevan eksyksissä ja yksisilmäisiä.

Collins hylkää puhtaan darvinismin samoin kuin niin kutsutun kreationismin (opin, jonka mukaan Jumala loi kaikki niin kuin *Raamatussa* kerrotaan), mutta myös Intelliget Design -teorian (teoria, jonka mukaan elollisuus on ilmaantunut älyllisen suunnittelun tuloksena). Niiden sijasta hän esittää kirjassaan perustelut ja argumentit ”teistisen evoluution” puolesta. Teistinen evoluutio on hänen mukaansa vakavasti otettavien ja samalla uskonsa säilyttäneiden biologien keskuudessa vallalla oleva positio ja käsitys. Teistisen evoluutiokäsityksen piirissä esiintyy jonkin verran toisistaan poikkeavia näkemyksiä, mutta tyypillisimmillään teistinen evoluutiokäsitys koostuu seuraavista argumenteista:

1. *Maailmankaikkeus ilmaantui tyhyydestä noin 14 miljardia vuotta sitten.*

(Näkemyks on revelaation mukaan väärä. Mainittakoon esimerkkinä, että Nebadonin Mikael aloitti paikallisuniversumimme organisoimisen 400 miljardia vuotta sitten.)

2. *Väitteen suunnattomista epätodennäköisyyksistä huolimatta näyttää siltä, että maailmankaikkeuden ominaisuudet on viritetty nimenomaan tuottamaan elämää.*

(Näkemyks on oikea.)

3. *Vaikkei edelleenkään tunneta täsmälleen sitä mekanismia, jonka kautta elämä maailmassamme sai alkunsa, on kuitenkin selvää, että kun elämä ilmaantui, evoluutioprosessi ja luonnonvalinta mahdollistivat biologisen diversiteetin (monimuotoisuuden) ja kompleksisuuden (mutkikkuuden) kehittymisen erittäin pitkien ajanjaksojen kuluessa.*

(Näkemyks on oikea; mutta on täsmennettävä, että evoluutio oli koodattuna jo siihen ”ituplasmaan”, joka maailmassamme istutettiin kolmeen eri kohtaan.)

4. *Kun evoluutio oli saatu liikkeelle, mitään erityistä yli-luonnollista asioihin puuttumista ei enää tarvittu.*

(Näkemyks on pienin varauksin oikea.)

5. *Ihmiset ovat osa tätä prosessia, ja ihmisellä ja suurapinoilla on yhteiset esivanhemmat.*

(Näkemyks on oikea.)

6. *Mutta ihmiset ovat kuitenkin myös ainutlaatuisia tavoilla, jotka kyseenalaistavat evoluutioperusteisen selityksen ja näyttävät osoittavan hengellisen olemuksen suuntaan. Tätä osoittavat muun muassa moraalilain (tieto oikeasta ja väärästä) olemassaolo ja Jumalan etsintä, jotka ovat luonnehtineet ihmisen kulttuureja kautta historian.* [Collins, s. 200]

(Näkemyks on oikea.)

Collins kirjoittaa: *Jumala, joka ei ole ajan eikä avaruuden rajoittama, loi maailmankaikkeuden ja sääti sitä hallitsevat luonnonlait. Tavoitteenaan tämän muutoin steriilin maailmankaikkeuden kansoittaminen elävillä olennoilla Jumalan valintana oli elegantti evoluutiomekanismi kaikenlaisten mikrobien, kasvien ja eläinten kehittämiseksi. Erityisen merkillepantavaa on, että Jumala valitsi nimenomaan saman mekanismin saattaakseen olemassa oleviksi luodut olennot, joilla olisi äly, tieto oikeasta ja väärästä ja halu etsiä kumppanuussuhteeseen Hänen kanssaan.* [Collins, s. 201]

Collins on sitä mieltä, että mitään todistetta Jumalan reaalisuudesta ei tietenkään voi esittää, mutta on lukemattomia seikkoja jotka indiisinomaisesti puhuvat sellaisen realiteetin puolesta. Evoluutio on yksi tällainen indiisi (epäsuora näyttö). Se on yksi tapa, jolla Jumala puhuu.

Seppo Kanerva

*) *Edes tätä pelastavaa uskoa ette saa itsestänne; sekin on Jumalan lahja.* [1610:2]

**) – *–usko, Jumalan lahja, – –.* [1537:4]

***) **Genomi** on organismin koko perintöaines, joka on koodattu DNA:han. Se sisältää geenien lisäksi ne DNA-ketjun osat, jotka eivät koodaa proteiinisynteesiä. Myös mitokondrioilla ja viherhiukkasilla on genomi. [Wikipedia]

Mitä Urantia-kirja sanoo Raamatusta

Seppo Kanerva

Osa 1/2

Artikkeli on aikaisemmin julkaistu Heijaste-lehdessä 2/1999.

Mikä Raamattu on

Vaikka jotkut toisin uskovat ja väittävät, Raamattu ei ole Jumalan Sanaa. Se ei myöskään ole Jumalan kerralla sellaisenaan antama lahja. Raamattu ei ole jumalallinen ilmoitus ihmiskunnalle. Mutta olkoon hän, joka toisin uskoo, onnellinen uskossaan. Me sen sijaan lähemme siitä, että Raamattu on kiistely ja kiistanalainen kokoelma satoja vuosia vanhoja uskonnollisiksi miellettyjä kirjoituksia, joista raamatuntutkijatkin ikään kuin *Urantia-kirjan* ilmoituksen vahvistaen ovat sitä mieltä, että kaikki kyseiset kirjoitukset ovat vuosisatojen myötä muuttuneet; toiset perinpohjin, toiset vähemmän, mutta niin että alkupeleistä tekstistä on enää mahdotonta rekonstruoida.

Sana *Raamattu* esiintyy vain Raamatun suomenoksessa ja siinäkin vain Uudessa testamentissa kaksi kertaa. Muutoin Uudessa testamentissa puhutaan ”kirjoituksista”, joilla viitataan Vanhan testamentin kirjoituksiin; samaa tarkoittaa myös ilmaisu ”Laki ja profeetat”. Seikka merkitsee sitä, ettei mitään Raamattu-nimistä kirjakokoelmaa vielä ollut olemassa, kun viimeiset Raamattuun sisällytetyt kirjat ja kirjeet kirjoitettiin toisella vuosisadalla jKr.

Sana ”raamattu” on väännös kreikankielisestä sanasta ”grammata”, jonka merkitys on ’kirjoituksia’. Suomessakin toisinaan ja muissa kielissä yksinomaisesti käytetty sana ”biblia” (piplia) on sekin kreikkaa ja merkitsee ’kirjoja’. Joillekuille asiasta entuudestaan tietämättömille saattaa olla järkytys kuulla, että edes se ei ole yksiselitteistä, mitä kirjoituksia Raamattuun kuuluu. Juutalaisen, essealaisen, jehovantodistajan, katolisen, ortodoksin, anglikaanin ja luterilaisen Raamatut eivät ole yhdenmukaisia. On siis hyvä selvittää ensiksi, mistä kirjoituksista erilaiset Raamatut koostuvat.

Tiedämme, että luterilaisessa Raamatussa on kaksi osaa: Vanha testamentti ja Uusi testamentti. Juutalaisen Raamatusta tiettenkin puuttuu Uusi testamentti, mutta toisaalta muun muassa anglikaanisessa Raamatussa on Vanhan ja Uuden testamentin välissä vaihteleva mutta lukuisahko määrä kirjoituksia, joita kutsutaan apokryfisiksi kirjoituksiksi tai deuterokaanonin kirjoiksi. Protestanttisessa Raamatussa ei näitä kirjoituksia esiinny. Katolisissa Raamatuissa kyseiset teokset on sisällytetty Vanhan testamentin kirjojen sekaan

kukin luonteensa mukaiselle paikalleen. Protestanttinen ja katolinen Vanha testamentti eroavat siis melkoisesti toisistaan.

Sitä tiettyihin periaatteisiin nojautuvaa luetteloa, joka määrittelee Raamatun johonkin versioon sisältyvät kirjat, kutsutaan *kaanoniksi*. Tarkastelkaamme siis näitä erilaisia kaanoneita.

Septuagintan kaanon. *Urantia-kirja* vahvistaa tiedon, jonka mukaan Septuaginta on Egyptin kuninkaan Ptolemaios II:n (285–246 eKr.) vasta perustettua Aleksandrian kirjastoa varten käännettämä heprealaiskirjoitusten kokoelma. Vanhin olemassa oleva Vanhan testamentin kaanon sisältyy nimenomaan tähän Aleksandriassa 200-luvulla eKr. valmistuneeseen kreikankieliseen heprealaiskirjoitusten käännökseen, jota kutsutaan *Septuagintaksi*. Septuaginta on latinan-kielinen seitsemäkymmentä tarkoittava lukusana; käänнос tunnetaan tällä nimellä siksi, että legendan mukaan käännöstyön teki seitsemänkymmentä kääntäjää. Vaikka Septuaginta on heprealaiskirjoituksista tehty käänнос, johon vuosikymmenten mittaan tehtiin useita lisäyksiä ja korjauksia, siihen sisältyy monia kirjoja, joita ei enää nykyisessä juutalaisten kaanonissa ole; kirjoitusten järjestys on niin ikään osittain erilainen. Septuagintan kaanonin mukaiset kirjoitukset sisältyvät sen sijaan kyllä katoliseen ja ortodoksiin kaanoneihin, joissa ne muodostavat valtaosan deuterokaanonista. Deuterokaanonin kirjoihin kuuluvat mm. Juuditin kirja, Jeesus Siirakin kirja (Ecclesiasticus) ja Heenokin kirja. Toisaalta Danielin kirja ja Makkabealaiskirjat eivät sisälly Septuagintaan, sillä ne on kirjoitettu Septuagintan valmistumisen jälkeen. Makkabealaiskirjat 1 ja 2 sisältyvät siitä huolimatta katoliseen ja niiden lisäksi Makkabealaiskirjat 3 ja 4 ortodoksiin kaanoneihin, mutta eivät juutalaiseen kaanoniin. Makkabealaiskirjat eivät kuulu protestanttiseen kaanoniin.

Heprealaiskaanon. Heprealaiskirjoitukset on ryhmitelty kolmeksi kokonaisuudeksi: Laki (Toora), Profeetat (Nebiim) ja Kirjoitukset (Ketubim). Näistä puolestaan Kirjoitukset on jaoteltavissa lyyrisiksi kirjoituksiksi ja nk. viisauksikirjallisuudeksi. Kirjoitusten järjestys on kuitenkin vuosisatojen myötä useaan kertaan muuttunut. Heprealaiskirjoitusten kolmijakoisesta kokonaisuudesta käytetään lyhennettä *Tanak*. Laki käsittää viisi niin kutsuttua Mooseksen kirjaa, jotka

ovat Genesis, Exodus, Leviticus, Numeri ja Deuteronomium. Mainitut viisi kirjaa esiintyvät kaikissa Raamatun versioissa ja ne ovat kaikissa versioissa Raamatun viisi ensimmäistä kirjaa. Niistä käytetään usein kreikankielistä sanaa *pentateuk*, 'viisiosainen'. Profeettoihin kuuluvat Jesaja, Jeremia, Hesekiel, Daniel, Hoosea, Joel, Aamos, Obadja, Joonan, Miika, Nahum, Habakuk, Sefanja, Haggai, Sakarja ja Malakia. Profeetta-kirjoihin luetaan kuitenkin myös historiakertomukset Joosuan kirja, Tuomarien kirja ja kummatkin Kuninkaiden kirjat. Kirjoituksiin kuuluvat sitten loput Tanakin kirjat. Näitä ovat historiakertomukset Danielin, Esterin, Esra-Nehemian kirjat ja Aikakirjat sekä lisäksi kaunokirjalliset ja lyyriset Jobin, Sananlaskujen, Saarnaajan (Ecclesiastes), Laulujen laulun, Valitusvirsiensä ja Psalmien kirjat.

Heprealaiseen ja aramealaiseen apokryfikirjallisuuden kuuluvat mm. Mooseksen taivaaseennousu, Baarukin kirja, Bel ja lohikäärme, Salomonin virret, Heenokin kirja (josta tunnetaan neljä eri versiota), Joonan kirja, Manassen rukous, Siirakin kirja ja Tobitin kirja.

Pentateukin kaanon vakiintui 500-luvulla eKr, Profeettojen kaanon 300-luvulla eKr ja Kirjoitusten kaanon vasta noin vuonna 90 jKr, mutta vielä senkin jälkeen kiisteltiin paljon joidenkin kirjoitusten poistamisesta heprealaiskaanonista. Heprealaiskaanon vakiintui lopullisesti vasta toisella Kristuksen jälkeisellä vuosisadalla.

Urantia-kirja kertoo lukuisista kirjoista, jotka on jätetty pois heprealaiskaanonista, ja jotka ovat jo tyystin hävinneet.

Samarialaiskaanon sisältää vain Pentateukin. Samaan ratkaisuun päätyivät aikanaan saddukeukset.

Katolinen kaanon. Katolinen kaanon on vanhin kristillinen kaanon. Uuden testamentin osalta katolisen ja protestanttisen kaanonin välillä ei ole eroa. Suuria eroja on sen sijaan Vanhan testamentin kohdalla. Katolinen kaanon pohjautuu Septuagintan kaanoniin sisältäen kirjoituksia, jotka eivät kuulu heprealaiskaanoniin ja jotka on poistettu protestanttisesta kaanonista mutta ei anglikaanisesta kaanonista. Näitä kirjoituksia ovat muiden muassa 1. ja 2. Makkabealaiskirja, 1. ja 2. Esdran kirja, Juuditin kirja, Esterin kirjan laajennus, Salomonin viisaus, Siirakin kirja ja Baarukin kirja.

Katolinen kaanon vakiintui paavi Innocentius I:n annettua asiasta vuonna 419 suosituksen vuonna 405 esitettyyn pyyntöön. Kaanon hyväksyttiin lopullisesti vasta Trenton ekumeenisessa neuvostossa, joka oli koolla vuodet 1545–1563.

Ortodoksinen kaanon on katolinen kaanon lisätynä kolmannella ja neljännellä Makkabealaiskirjalla, joilla nimestään huolimatta ei ole juuri mitään yhteyt-

tä hasmonealaisten sukuun eli makkabeihin.

Protestanttinen kaanon on Vanhan testamentin osalta heprealaiskaanon, Uuden testamentin osalta yleiskristillinen kaanon.

"Kerrettiläiskaanon". Jotkin kristilliset kirkkokunnat eivät hyväksy Uuden testamentin kaanoniin Pietarin 2. kirjettä, Johanneksen 2. ja 3. kirjettä, Juudan kirjettä eivätkä Johanneksen ilmestystä. Jotkut luterilaiset suhtautuvat näihin kirjoihin samalla tavoin.

Ajatuksen Uuden testamentin kaanonista esitti ensi kerran Markion noin vuonna 150. Hän sulki Vanhan testamentin kristillisen kirjallisuuden ulkopuolelle. Uuden testamentin kaanonista on jätetty pois joukko kirjoituksia, joista käytetään nimitystä *apokryfi-set* kirjat, mutta joita silti tutkiskellaan. Tällaisia kirjoituksia ovat muiden muassa Jaakobin protoevankeliumi, Tuomaan evankeliumi, Joosef-puusepän tarina, Nikodemuksen evankeliumi eli Pilatuksen teot, Bartolomeuksen evankeliumi, Heprealaisevankeliumi, Nasiirien evankeliumi, Apostolien epistola, Jaakobin apokryfon, Jeesuksen Kristuksen viisaus, Tuomaan kirja, Vapahtajan kaksinpuhelu, Pietarin teot, Johanneksen teot, Andreaan teot, Paavalin teot, Paavalin kolmas kirje korinttilaisille, Paavalin kirje laodikealaisille, Paavalin ja Senecan kirjeenvaihto, Tütuksen epistola, Kristuksen epistola, Abgarin epistola, Pietarin ilmestys (kaksi versiota), Paavalin ilmestys (kaksi versiota), Jaakobin ensimmäinen ja toinen ilmestys, Hermaspaimen, Didahe ym. Kaikki mainitut kirjoitukset lienevät aivan muiden henkilöiden sepitelmiä kuin niiden, joiden nimiin ne on pantu.

Kaikki Raamatun kirjat on tietenkin kirjoitettu vasta sen jälkeen, kun heprealaiset omaksuivat kirjoitustaidon. He omaksuivat kirjaimiston filistealaisilta, jotka puolestaan olivat poliittisia pakolaisia Kreetalta, joten heprealainen kirjaimisto perustuu viime kädessä Kreetan kirjaimistoon. *Urantia-kirja* kertoo heprealaisten ryhtyneen kirjoittamaan mainittavassa määrin vasta vuoden 900 eKr jälkeen. Ensimmäiset Raamatun kirjat ovat Elian, Aamoksen ja Hoosean kirjoitukset. Elian kirjoitukset eivät ole säilyneet erillisenä kirjana. *Urantia-kirjan* sanoin Israelin eli pohjoisen kuningaskunnan kuninkaiden Jehoasin ja hänen poikansa Jerobeamin aikana *[s]ananvapauden tukahduttamispyrkimys sai Elian, Aamoksen ja Hoosean aloittamaan salaisen kirjoitustyönsä, ja tästä varsinaisesti saivat alkunsa juutalaisten ja kristittyjen Raamatut.* [1074:2] Jehoas ja Jerobeam hallitsivat 800-luvulla eKr.

Raamatun kirjoitukset on kirjoitettu noin 650 vuoden aikana, vuodesta 550 eKr noin vuoteen 100 jKr. Ne sisältävät valtavan määrän aineistoa, joka on tuhansia vuosia vanhaa ja kulkeutunut suullisesti sukupolvelta toiselle. Vanhimmat Kirjoitukset (Ketubím) ovat Psalmien kirjaan sisältyvät Ikhnato-

nin hymnit 1300-luvulta eKr, saalemilaisopettajien runolaulut suunnilleen samalta ajalta, egyptiläisen Amenemopen viisaudet Sananlaskujen kirjassa ja Mesopotamiasta peräisin oleva Jobin kirja.

Urantia-kirja opettaa, että *[U]skonnollisen ilmoituksen esittämiskertoja on ollut monia, mutta vain viidellä niistä on ollut käänteentekevä merkitys. Nämä olivat seuraavat* [1007:4]:

1) **Dalamatian opetukset** eli Planeettaprinssin esikunnan sadan ruumiillisen jäsenen esittämät opetukset vuosilta 500 000 – 200 000 eKr;

2) **Eedenin opetukset** eli Aatamin ja Eevan opetukset vuosilta 35 818–35 288 eKr; heidän kesken jääneitä ponnistuksiaan jatkoi heidän poikansa Seetin perustama seetiläinen pappiskunta vuosisatojen ajan; ilmoituksen vaikutus tyrehtyi vuoteen 2500 eKr mennessä;

3) **Saalemin Melkisedekin opetukset** eli Makiventa Melkisedekin opetukset vuosilta 1980–1886 eKr; hänen työtään jatkoivat saalemilaisopettajat vuosisatojen ajan, ja opetukset jättivät lähtemättömän jälkensä maailman kaikkiin uskontoihin; opetukset muovasivat uskontoja ensimmäiselle vuosisadalle eKr saakka, ja sitä kautta opetusten vaikutus tuntuu vielä tänäkin päivänä;

4) **Jeesus Nasaretilaisen elämä ja opetukset** vuosilta 7 eKr–30 jKr; niiden pohjalta syntyi kristinusko; vääristyneessä muodossa opetuksia sisältyy myös yhdessä yhtä lailla vääristyneen juudaismin opetusten kanssa 600-luvulla jKr syntyneeseen islaminuskoon;

5) **Urantia-kirja**; viides käänteentekevä ilmoitus, joka koostuu kahdesta suuresta elementistä, varsinaisesta viidennestä aikakausikohtaisesta ilmoituksesta ja neljännen käänteentekevän ilmoituksen uudelleenesityksestä; sen vaikutus alkoi vuonna 1955. Käänteentekevien ilmoitusten lisäksi Raamatun kirjoituksiin on vaikuttanut 500-luvulla eKr tapahtunut *hengellisten vaikuttajien epätavallinen koordinoituminen* [1033:4] eli se Melkisedekin opetusten uudelleen esittäminen, joka tapahtui ihmisopettajien ja profeettojen toimin kuudennella vuosisadalla eKr. Heprealaiskirjoituksiin sisältyvät profeettojen kirjoitukset (Nebiim) ovat käytännöllisesti katsoen kaikki tältä ajalta. Melkisedekin opetukset tuntuvat koko Vanhassa testamentissa, siis myös Laissa (Toora) ja Kirjoituksissa (Ketubim).

Raamattu ei siis edellä esitetyn nojalla ole käänteentekevä ilmoitus, sillä sitä ei mainita käänteentekevien ilmoitusten luettelossa. Se sisältää siitä huolimatta ilmoituksellista aineistoa puhtaan ihmisperäisen kehitysuskonnon tuottaman aineiston rinnalla. Vanhan testamentin ilmoituksellinen aineisto on usein tuhansia vuosia vanhaa, ja suullisen perimätiedon varassa sukupolvelta toiselle siirtyessään se on enimmältään

pahasti vääristynyt. Vanhan testamentin kirjoitusten alkuperä on monitahoinen. Kirjoituksissa on paljon ihmisperäisen kehitysuskonnon mukaista aineistoa, mutta kirjoituksissa on myös häivähdys Dalamatian opetuksista, samoin Eedenin opetuksista; niihin sisältyy runsaasti aineistoa Melkisedekin opetuksista ja vuoden 500 eKr tienoilla tapahtuneesta Melkisedekin opetusten uudelleen esittämisestä.

Uuden testamentin ilmoituksellinen aineisto on miltei kokonaan peräisin neljännestä aikakausikohtaisesta ilmoituksesta eli Jeesuksen opetuksista ja hänen elämästään. Tämäkään aineisto ei ole säilynyt puhtaan, alkuperäisenä eikä muuttumattomana, vaan siihen on sekoittunut suurin määrin kirjoittajien omaa ajattelua, omakohtaista kokemusta ja henkilökohtaista ilmoitusta; mitralaisuutta ja muita kehitysuskonnoista peräisin olevia käsityksiä.

Mitä Urantia-kirja sanoo Raamatusta

Viides käänteentekevä ilmoitus, *Urantia-kirja*, sanoo Raamatusta niin paljon, että tyhjentävää esitystä asiasta on lähes mahdotonta laatia. *Urantia-kirja* ensinnäkin lainaa kaikkia Raamatun kirjoja ja useita teoksia, jotka eivät kuulu kaikkiin Raamatun kaanoneihin, eli niin kutsuttuja apokryfisiä teoksia. Lainauksia on niin paljon, että niiden luetteleminen on tässä yhteydessä mahdotonta. Siteeraukset eivät ole läheskään aina sanatarkasti Raamatun sanamuodon mukaisia. Asianomaista Raamatun kohtaa on joko oikaistu tai sitten se on palautettu alkuperäiseen muotoonsa. Toisekseen *Urantia-kirja* oikoo monia Raamatusta esiintyviä virheellisiä käsityksiä. Kolmanneksi *Urantia-kirja* selvittää monien Raamatun kirjoitusten historiaa, neljänneksi *Urantia-kirja* esittää Raamatusta tai heprealaiskirjoituksista yleisluontoisia arvioita ja huomioita ja viidenneksi *Urantia-kirja* esittää teologisia ja filosofisia käsityksiä, jotka ovat Raamatun filosofian ja teologian vastaisia ja niitä oikaisevia ja korjaavia.

1. Mitä Urantia-kirja kertoo Raamatun eri kirjojen taustasta ja luonteesta

Kun otetaan huomioon se tosiasia, että eksodus eli heprealaisten Egyptistä-lähtö on Israelin ”pyhän historian” alkukohta ja toimii Raamatun koko filosofisen ajattelun pohjana, on tarpeellista, että käsittelemme tätä asiaa ensimmäisenä.

Niin kutsutuista Mooseksen kirjoista kerrotaan se jo raamatuntutkijoidenkin myöntämä seikka, että ne eivät ole Mooseksen kirjoittamia. Moosesta ja hänen opetuksiaan käsittelevistä Raamatun tarinoista sanotaan, että ne kirjoitettiin muistiin miltei tuhat vuotta

Mooseksen elämän jälkeen vielä olemassa olleen perimätiedon mukaisena (838:2). Papit kirjoittivat Genesikseen sisältyvän luomiskertomuksen vasta Babylonin vankeuden jälkeen 500-luvulla eKr, ja se pohjautuu heidän Mesopotamiassa omaksumiinsa käsityksiin. Pappien tarinoita ei pidetty pyhinä kirjoituksina: *silloiset, noin vuoden 500 eKr heprealaiset eivät pitäneet näitä kirjoituksia jumalallisina ilmoituksina, vaan he suhtautuivat niihin paljolti samalla tavoin kuin myöhempien aikojen kansat suhtautuvat mytologisiin tarinoihin.* [838:3] *Urantia-kirjan* piirtämä kuva Mooseksesta on varsin ylistävä, häntä pidetään yhtenä ihmiskunnan suurimmista uskonnollisista johtajista. Mooseksen omat käsitykset olivat paljon edistyneempiä kuin olivat ne opetukset, joita hän voi tietämättömille heprealaisille esittää, ja jotka on osittain kirjattu Exodukseen.

Genesiksessä esiintyy myös tarina Abrahamista ja hänen jälkeläisistään, ja selittämättömänä sivuhenkilönä siellä vilahtaa tässä yhteydessä myös ”Saalemin kuningas” Melkisedek. *Urantia-kirjassa* kaikki nämä kertomukset asetetaan oikealle tolalleen ja kertomus Melkisedekistä on viidenteen aikakautiseen ilmoitukseen sisältyvä kolmannen ilmoituksen uudelleen esitys. Ihmiskunta ei ennen *Urantia-kirjaa* ole Melkisedekistä ja hänen todellisesta tehtävästään tiennyt mitään oikeaa. Genesiksessä esiintyy toinen käänteentekevä ilmoituskin, valtavasti vääristyneessä muodossa tosin. Aatamista ja Eevasta on tullut ensimmäinen ihmispari. *Urantia-kirja* kertoo todellisesta ensimmäisestä ihmisparista, joka eli muutamaa vuotta vaille miljoona vuotta sitten. Aatamin ja Eevan tehtävä selviää vain *Urantia-kirjasta*. Pohjana Genesiksen kertomukselle Aatamin kylkiluusta on ensimmäisen aikakautisen ilmoituksen alkuvaiheessa tapahtunut Planeettaprinssin aineellisen esikunnan jäsenten jälleenmaterialisointi ja ne toimenpiteet, joilla valikoiduilta ihmisrotujen edustajilta otettiin esikunnan jäseniin rotujemme geneettistä ainesta. Mutta on sinänsä hämmästyttävää, että nämä tarinat ylipäätään ovat säilyneet kymmenien ja jopa satojen tuhansien vuosien ajan. *Urantia-kirjassa* kerrotaan myös, miten ja miksi Baabelin torni pystytettiin, mikä on totuus niin kutsutusta ”vedenpainsumuksesta” ja Nooasta; siitä miten Mooseksen antamalla ”kymmenellä käskyllä” on esikuvansa jo Planeettaprinssin sekä Aatamin ja Eevan ajoilta.

Siitä, miten Tooraan ja Profeettoihin luetut historiakertomukset laadittiin, *Urantia-kirja* esittää mielenkiintoisen katsauksen: *Kun Babyloniassa vietetyin maanpakolaisuuden aikaiset papit olivat laatineet uuden esityksensä Jumalan väitetysti ylikuunnollisesta käyttäytymisestä heprealaisia kohtaan eli Vanhassa testamentissa esitetyn Israelin pyhän historian, sen jälkeen he hävittivät huolellisesti ja viimeistä myöten kaikki olemassa olleet muistiinmerkinnät heprealaisten kokemista vaiheista, eli sellaiset kirjat kuin ”Israelin ku-*

ningasten teot” ja ”Juudan kuningasten teot”, samoin kuin monet muut enemmän tai vähemmän täsmälliset heprealaisten historian kirjaukset. [1070:4] Tämäkin seikka on jo raamatuntutkijoiden tiedossa, he ovat Vanhan testamentin teksteistä päätelleet, että näitä historiallisia teoksia on ollut kolmattakymmentä; useisiin niistä suorastaan nimeltä mainiten viitataan Vanhan testamentin tekstissä itsessään. Eli papit muistivat kyllä hävittää kyseiset kirjoitukset, mutta omasta sepitelmästään he unohtivat poistaa viittaukset niihin.

Urantia-kirja opettaa näiden kirjojen synnystä varsin paljastavia tietoja: *Heprealaiskansakunnan tuhoutuminen ja vankeus Mesopotamiassa olisi heidän teologiansa avartumisen kannalta osoittautunut hyvinkin hyödylliseksi, ellei heidän papistonsa olisi ryhtynyt päättäväiseen toimintaan sitä vastaan. Heidän kansakuntansa oli kukistunut Babylonin sotajoukkojen edessä, ja heidän kansallismielisyyteen perustuva Jahvensa oli kärsinyt hengellisten johtajien esittämistä kansainvälisyyttä korostavista saarnoista. Se nimenomaan, että juutalaiset papit tunsivat mielipahaa kansallisen jumalansa menettämisestä, pani heidät tuottamaan mahdottomat määrät keksittyjä tarinoita ja tavan takaa toistuvia ihmeen kaltaisia heprealaisen historian tapahtumia, kun he pyrkivät palauttamaan juutalaisille valitun kansan aseman myös sen uuden ja avartuneen jumaläkäsityksen puitteissa, jonka mukaan tämä kansainvälistynyt Jumala olisi kaikkien kansojen Jumala.* [1068:1]

Juutalaisten historia siis sepitettiin ja tästä johtuu, ettei Raamattu kelpaa historiateokseksi. Babyloniaan siirretyt, vangitut ja muukalaisten hallitsemat juutalaiset koettivat kirjoittaa historiansa kokonaan uudelleen, sillä kirjoituksissa esiintyneet juutalaisten omaksuman egyptiläisen kaitselmuskäsityksen mukaiset lupaukset, joiden mukaan Jumala palkitsi vanhurskaiden ja rankaisi kauhealla tavalla synnin, eivät näyttäneet toteutuvan muutoin kuin kauheiden rangaistusten osalta. *Urantia-kirja* opettaa näistä historiantajapapeista seuraavaa: *Eivät he väittäneet kirjoittavansa henkeytyksen vallassa, eivät he väittäneet kirjoittavansa pyhää kirjaa. He olivat valmistelemassa vain oppikirjaa, jonka tarkoituksena oli pitää yllä heidän vankitovereidensa hupenevaa rohkeutta. Se, mitä he täsmälleen sanottuna tavoittelivat, oli heidän maanmiestensä kansallishengen ja taistelumielen kohottaminen. Myöhempien aikojen ihmisten asiana sitten oli näiden ja muiden kirjoitusten kokoaminen opaskirjaksi, jonka otaksutaan sisältävän erehtymättömiä opetuksia.* [1068:3]

Urantia-kirja jatkaa: *Mutta viisisataa vuotta muukalaishallitsijoiden herruutta oli liikaa jopa kärsivällisille ja pitkämielisille juutalaisille. Alkoi kuulua profeettojen ja pappien valituksia: ”Kuinka kauan, oi Herra, kuinka kauan?” Kun juutalainen vilpittömin sydämin tutki kirjoituksia, hänen hämmennyksensä oli sitäkin suurempi. Muinainen näkijä lupasi, että Jumala suojelisi ”valittua kansaansa” ja vapauttaisi sen. Aamos oli uhannut, että Jumala hyökkäisi Israelin, elleivät*

he saattaisi taas voimaan kansallisen vanhurskauden normejaan. Viidennen Mooseksen kirjan kirjoittaja oli tuonut esille sen suuren valintatilanteen, jossa oltiin: valinnan hyvän ja pahan, siunauksen ja kirouksen välillä. Ensimmäinen Jesaja oli saarnannut siunauksellisesta pelastajakuninkaasta. Jeremia oli julistanut sisäisen vanhurskauden aikakautta – sydämen kivitaluihin kirjoitettua liittoa. Toinen Jesaja puhui pelastuksesta uhrin ja lunastuksen kautta. Hesekiel julisti vapautusta antaumuksellisen palvelun avulla ja Esra lupasi menestystä niille, jotka noudattaisivat lakia. Mutta kaikesta tästä huolimatta he yhäkin riutuivat orjuudessa, ja vapahdus siirtyi aina vain tuonemmaksi. Silloin Daniel toi esiin draaman lähestyvistä ”kriisistä” – suuren kuvapatsaan murskaksilyömisestä ja välittömästi tapahtuvasta vanhurskauden ikaikaisen hallitusvallan, Messiaan valtakunnan, perustamisesta. [1071:1]

Urantia-kirja kertoo myös tällaisen historiankirjoituksen tuhoisista seurauksista: *sekä juutalaiset että kristityt kirjoittajat ovat häikäilemättä ja tuhoisin seurauksin käyttäneet hyväkseen heprealaisten historiaa. Heprealaisten maallinen historia on läpikotaisin dogmatisoitu. Siitä on tehty pyhää historiankirjoitusta edustava sepitelmä, ja se kytkeytyy niin kutsuttujen kristittyjen kansakuntien moraalikäsitteisiin ja uskonkappaleisiin niin kiinteästi, ettei tämä vyyhti enää ole selvitettävissä. [1071:4]*

Urantia-kirja esittää luvussa 97 pitkähkön katsauksen juutalaisten ja israelilaisten todelliseen historiaan ja kertoo laajasti myös niiden profeettojen toiminnasta ja opetuksista, jotka eivät kirjoittaneet opetuksiaan kirjaan tai joiden kirjoituksia ei ole säilynyt. Siinä on kosolti yksityiskohtia, jotka eivät ole ennen olleet tunnettuja juuri siksi, että Raamatun tarkoitushakuisesti muokattujen kertomusten ohella ei ole olemassa juuri mitään historiallista lähdettä. Raamattuun sisältyvät tätä aikaa käsittelevät kertomukset syntyivät Babyloinin vankeuden aikana 597–539 eKr. Kirjamme kertoo Vanhan testamentin juutalaisen uskonnon kehittyneen itse asiassa Baabelin vankeuden aikana (1075:2). *Urantia-kirjan* katsauksessa Israelin ja Juudan historiaan luodaan kuva todellisesta Saulista, Daavidista ja Salomosta; Israelin ja Juudan kuninkaista ja heidän hallinnostaan.

Seuraavaksi tarkastelemme, mitä *Urantia-kirjalla* on kerrottavanaan Raamatun kirjoituksista. Esitän ne lyhyesti kirjojen aikajärjestyksessä. Useimpien kirjoitusten ajoitus on tosin epävarmaa, ja lisäksi on otettava huomioon, että monet kirjoitukset sisältävät aineistoa huomattavastikin vanhemmilta ajoilta kuin ajalta, jolloin niille annettiin nykyisin tunnettu sanamuoto. Vanhin kirjoittanut profeetta oli Elia, mutta hänen kirjoituksensa eivät ole säilyneet. Hänestä kerrotaan kuitenkin kummassakin Kuninkaiden kirjassa ja kummassakin Aikakirjassa.

Aamoksen kirjasta sanotaan, että Aamoksen kirjoitukset ovat vanhimpia Vanhan testamentin tekstejä. (1074:3) Aamos uhkasi Jumalan hylkäävän Israelin, elleivät israelilaiset saattaisi taas voimaan kansallisen vanhurskauden normejaan. (1071:1) Sivulla 1065 Aamoksen toiminnasta esitetään laajahko katsaus, jossa todetaan Aamoksen julistaneen, että Jumala rankaisee rikollisuuden ja moraalittomuuden myös oman kansansa keskuudessa. Aamos korosti Jumalan oikeudenmukaisuutta ja sitä, että Jahve on kaikkien kansakuntien Jumala. (1065:4–1066:1)

Hoosea seurasi Aamosta. Hän herätti eloon käsitteksen rakkauden Jumalasta. Hän saarnasi anteeksisaamista katumukseen, ei uhraamiseen, pohjautuen. (1066:2)

Jesajain kirja: Kummankin Jesajan toiminnasta ja julistuksesta esitetään pitkä katsaus sivuilla 1066–1067 ja 1068–1070. Jeesuksen tunnuslause ”Herran henki on minun päälläni, sillä hän on minut voidellut julistamaan ilosanomaa nöyriille, lähettänyt minut sitomaan särjettyjä sydämiä, julistamaan vangituille vapautusta ja kahlituille kirvoitusta” on **ensimmäisen Jesajan** kirjoituksista. Ensimmäisestä Jesajasta sanotaan muun muassa, että hän saarnasi lakkaamatta Jumalan iankaikkisuutta, hänen loputonta viisauttaan, hänen luotettavuutensa täydellisyyttä. (1066:6) **Toisesta Jesajasta** sanotaan: *Yksikään profeetta tai uskonnollinen johtaja, joka esiintyi Makiventan ja Jeesuksen ajan välillä, ei yltänyt siihen korkeaan jumalakäsitykseen, jota toinen Jesaja julisti... Jumala, jota tämä hengellinen johtaja julisti, ei ollut mikään pieni, ihmishahmoinen ja ihmistekoinen Jumala. [1068:5]* Jesajan julistama Jumala ei ole heprealaisen kansakunnan jumala, vaan pyhä, majesteettinen, oikeudenmukainen ja tutkimaton kaikkien kansakuntien Jumala, ei kiivas, kostonhimoinen eikä vihainen heprealaisten Jahve. Jesaja ei väsynyt julistamaan opetusta rakkauden Jumalasta.

Ensimmäisen ja toisen Jesajan välisenä aikana vaikuttivat profeetat Obadja, Miika ja Jeremia. *Urantia-kirjassa* vahvistetaan se epäily, että Jesajan kirja on useamman kuin yhden profeetan kirjoittama. Tutkijat luulevat yleensä kirjoittajia olevan vähintään kolme, mutta *Urantia-kirja* sanoo asiasta näin: *Ja tämä nuori saarnamies [toinen Jesaja] teki opetuksistaan kirjallisia muistiinpanoja, jotka vihamieliset ja leppymättömät papit yrittivät erottaa kaikesta yhteydestään häneen, vaikka toisaalta sula kunnioitus niiden kauneutta ja ylevyyttä kohtaan johtikin siihen, että ne liitettiin aikaisemman Jesajan kirjoitusten joukkoon. Ja siksi tämän toisen Jesajan kirjoitukset ovat löydettävissä samannimisestä kirjasta, jossa ne muodostavat jakson luvusta neljäkymmentä luvun viisikymmentäviisi loppuun. [1068:4]*

Obadjan kirja: Obadjasta kerrotaan, että hänen

opetuksensa rakentuivat ensimmäisen Jesajan opetuksille ja kehittivät niitä edelleen. Obadja tuomitsi rohkeasti pappien komennossa olevan heprealaisen rituaalin, ja hän kävi rohkeasti juutalaisen uhrijärjestelmän kimppuun. (1067:1)

Miikan kirja: *Urantia-kirja* kertoo Miikan kampaalleen pappien komentelua ja uhrijärjestelmää vastaan. (10671:1–2)

Jeremian kirja: Sivulla 1067 *Urantia-kirja* esittää katsauksen profeetta Jeremian toimintaan ja julistukseen. Jeesus viittasi puheissaan usein hänen kohtaloonsa. Jeremian **valitusvirsi** kutsuttu teos ei ole Jeremian kirjoittama, eli se ei ole mikään ”jeremiadi”; se on luultavasti kirjoitettu 200-luvulla eKr. *Urantia-kirja* kertoo Jeremian toimineen rohkeasti heprealaisen Jahven kansainvälistämisen hyväksi. Hän sanoi, ettei Jahve ollut heprealaisten puolella, kun nämä kävivät sotia muita kansoja vastaan. Hänen julistamansa Jumala oli oikeudenmukainen ja rakastava. Jeremia opetti myös, että ihmissydän on ennen muuta petollinen ja toisinaan jopa toivottoman paha. (1609:6) Jeremia kehotti tekemään uskonnosta sydämen asian, suhtautumaan Jumalaan yksilönä, ei jonkin kansan tai sukupolven jäsenenä. Jeesus käytti osaksi Jeremian opetuksia opastaessaan syrakuusalaista Esraa takaisin uskon piiriin. (1440:2) Jeesus siteerasi Jeremiaa muun muassa niin kutsutussa ”käänteentekevässä saarnasaa” Kapernaumissa 30.4.29. (1709:3)

Jobin kirja: *Urantia-kirja* toteaa Jobin kirjasta, että se heijastaa melko hyvin Melkisedekin Saaleminkoulun opetuksia Mesopotamiassa. (1043:5) Sivulla 1060 esitetään pitkäkök selostus Jobin kirjasta, jossa sanotaan muun muassa: *Jobin kirjassa piirretty monenkirjava kuva Jumaluudesta oli yli kahdenkymmenen mesopotamialaisen uskonnonopettajan tuote lähes kolmensadan vuoden ajalta. Ja tutustuessanne tässä mesopotamialaisten uskomusten kokoelmassa esiintyvään ylevään käsitykseen jumalallisuudesta havaitsette, että nimenomaan Kaldean Uurin seutuilla säilyi parhaiten käsitys todellisesta Jumalasta, silloin kun Palestiinassa vallitsi pimeys.* [1060:5] Jeesus analysoi ja eritteli Jobin kirjaa seikkaperäisesti Beetsaidassa vastatessaan Johanneksen esittämään kysymykseen siitä, miksi ihmiset kärsivät (1662:4–1664:4). Jeesus osoitti monet Jobin kirjan ajatukset virheellisiksi, jos kohta kirja sisältää myös paljon alkuperäistä Melkisedekin opetusta.

Psalmit: Psalmien kirjoittajia on runsaat kaksikymmentä. Monet psalmit ovat egyptiläisten ja mesopotamialaisten opettajien kirjoittamia (1060:2). Ensimmäinen psalmi on egyptiläisen Amenemopen kirjoittama ja siihen sisältyy farao Ikhnatonin opetusten keskeisin sanoma (1046:6). Moni psalmi on Saalemin lähetyssaarnaajain kirjoittama. He kaiversivat runonsa kiveen, josta myöhempien aikojen heprealaispapi ne

vankeutensa aikana löysivät ja sisällyttivät ne sittemmin virsikokoelmaan, jota on pidetty juutalaisten kirjoittamana (1043:5). Psalmi on arvokkain ja hyödyllisin valikoima hartaita tuntemuksia, mitä ihminen on kahdenteenkymmenenteen vuosisataan mennessä yhteen koonnut. (1060:3)

Sananlaskut: Heprealaisten Sananlaskujen kirjan luvut 15, 17 ja 24 sekä tekstikohta 22:17–24:22 on otettu lähes sanatarkasti Amenemopen Viisaudenkirjasta (1046:6).

Esrasta mainitaan, että hän lupasi menestystä niille, jotka noudattivat Jumalan lakia. (1071:1)

Hesekielistä sanotaan, että papiston harjoittama tyrannia ja orjuutus ei saanut Hesekieliä, Danielia, Haggaita ja Malakiaa vaikenemaan (1075:8). Hesekiel julisti vapautusta antaumuksellisen palvelun avulla (1071:1). Hän vaati painokkaasti henkilökohtaista moraalista vastuuta, mutta ryhtyi myös järjestämään väärästä painolastista puhdistetun rituaalin uskollista noudattamista. Jeesus kysyi Kapernaumin synagogassa: *”Ettekö ole lukeneet sitäköön kohtaa, jossa Hesekiel joisillenne opetti, että uskonnosta pitää tulla omakohtaisen kokemuksenne realiteetti?”* [1630:3] Jeesus viittasi toisessakin puheessaan Hesekieliin sanoessaan *”Hesekiel lausui totuuden sanat sanoessaan: ”He osoittavat rakkautta suullansa, mutta heidän sydämensä kulkee väärän voiton perässä.”* [1822:3]

Malakian kirja: Malakia, joka vaikutti 400-luvun puolivälissä eKr, esitetään viimeisenä profeettana, joka kehitteli käsitystä Jumalan persoonallisuudesta (1062:2). Papiston harjoittama orjuutus ja tyrannia ei saanut häntä vaikenemaan (1075:8). Malakian kirjoitukset vaikuttivat suuresti Johannes Kastajaan (1499:4).

Sefanjan kirjasta *Urantia-kirja* ei lausu mitään, ei myöskään profeetta **Joelista** eikä hänen kirjoituksistaan.

Sakarjan kirja: Jeesus lainasi Sakarjan kirjaa puheessaan kansan kovakorvaisuudesta Jotapatassa ensimmäisen saarnamatkan aikana.

Mooseksen kirjat I–V: Kohdassa 1071:1 kerrotaan, että **Deuteronomiumin** kirjoittaja, joka siis ei missään tapauksessa ole Mooses, toi juutalaisten eteen valintatilanteen, jossa he olivat – valinnan hyvän ja pahan, siunauksen ja kirouksen välillä. Mooseksen kirjoihin sisältyy Uuden testamentin vanhin aines. Kahdessa synagogapuheessaan Jeesus luki kohtia Deuteronomiumista (1685:6; 1709:2). Exoduksesta Jeesus luki otteen Kapernaumin synagogassa.

Joosuan kirja: Joosua, joka tarinan mukaan toimi Mooseksen työtoverina ja johdatti Egyptistä palaavat heprealaiset ”luvattuun maahan”, ei ole kirjoittanut nimeään kantavaa kirjaa, vaan se kuuluu Babylonissa

sepitettyyn historiakirjallisuuteen. Joosuasta kerrotaan *Urantia-kirjassa*, että hän vaali perinteitä kaikkietivästä, hyvää tekevästä ja kaikkivaltiaasta Jumalasta (1059:2). Joosua katsoi parhaaksi julistaa Jahven ankaruutta siksi, että heprealaiset alkoivat liukua takaisin epäuskoisuuteen.

Tuomarien kirja: Tuomarien kirja on osa Babylonin vankeuden aikana sepitettyä heprealaisten historiaa. Se on osaksi silkkaa sankaritarustoa. Niin kutsuttujen tuomareiden eli heimosheikkien aika ajoittuu Mooseksen-Joosuan ajan ja yhdistyneen kuningaskunnan väliin. *Urantia-kirja* toteaa tästä ajasta, että Joosuan jälkeen tavallinen rahvas kääntyi pian vanhempaan, erämaassa vallinneeseen jahvekäsitykseen. *Ja tämä jumaluuskäsityksen taantuminen voimistui entisestään tämän jälkeen seuranneen erilaisten heimosheikkien eli niin kutsuttujen tuomareiden hallituskauden kuluessa.* [1059:2]

Aikakirjoista I ja II *Urantia-kirja* ei sano mitään, mutta ne ovat osa heprealaisten sepitteellistä historiaa.

Samuelin kirjat I ja II: Kirjat kuuluvat suurelta osin sepitteelliseen juutalaisten historiaan. *Urantia-kirjassa* Samuelista on pitkä selostus luvussa 97, sivuilla 1062–1064. Samuel itse ei kirjoittanut mitään. Samuelista kerrotaan, että hän polveutui suvusta, joka oli tuottanut monta sukupolvea saalemilaisopettajia ja joka oli pitänyt yllä Melkisedekin totuuksia. Hän ryhtyi käännyttämään kansaansa takaisin Mooseksen aikaiseen korkeimman Jahven palvontaan. Hänestä sanotaan myös, että *hän ei paljon saarnannut, vielä vähemmän opetti, mutta sitä enemmän hän toimi.* [1062:5] Samuelin tärkein anti uskonnollisiin näkemyksiin oli hänen julistuksensa siitä, että Jahve oli muuttumaton, ikuisesti sama pettämättömän täydellisyyden ja jumalallisuuden ilmentymä (1063:1). Hänen ajattelunsa ei kuitenkaan edennyt paljonkaan heimojumaluutta pittelemälle. Jeesus sanoi, että Samuelin päivinä uskottiin Jahven luovan niin hyvän kuin pahankin (1599:1). Natanaelilta hän kysyi: *Etkö ole pannut merkille, miten käsitykset Jahvesta muuttuvat sitä kauniimmiksi ja ylevämmiksi mitä pitemmälle päästään profettojen kirjoituksissa Samuelista Jesajaan?* [1768:1]

Kuninkaiden kirjat I ja II: Kuninkaiden kirjoja on kaksi ja ne kuuluvat sepitteelliseen heprealaisheimon historiaan. *Urantia-kirja* käsittelee tätä heprealaisten historian aikaa laajasti luvussa 97, sivuilla 1070–1075.

Esterin kirjasta ei sanota mitään, mutta naisevankeletojen ryhmän johtaja Johannan kerrotaan ensimmäisessä puheessaan lukeneen heprealaiskirjoituksista, mitä niissä sanottiin naisten toiminnasta uskonnon piirissä, ja viitanneen mm. Esteriin (1680:3). Esterin kirja on luonnehdittavissa legendaksi tai novelliksi.

Heenokin kirjasta kerrotaan, että Jeesus löysi tuon vain osittain hyväksytyyn apokalyptisen kirjoituksen Nasaretin synagogan kirjastosta ja että hän luki sen useaan kertaan. Jeesuksen kerrotaan tienneen, ettei sen kirjoittaja ole kukaan Heenok, minkä seikan myös raamatuntutkijat tietävät. Jeesus pohdiskeli pitkään, voisiko kirjassa esitetty kuvaus Ihmisen Pojasta tarkoittaa häntä. Hän omaksui epiteetin 'Ihmisen Poika' juuri Heenokin kirjan innoittamana. Heenokin kirjasta on ollut olemassa neljä eri tekstiversiota, ja Jeesuksen lukema kirja oli 1. Heenok.

Saarnaajan kirjasta eli Ecclesiastes sanotaan, että sen peittelemätön pessimismi – josta ovat peräisin monet tänäänkin käytetyt sanonnat – oli reaktio ylen määrin optimistisiin kaitselemuskomuksiin (1070:5).

Deuterokaanoniin kuuluvista **Salomon viisauksista** *Urantia-kirja* sanoo, että niissä näkyy niin Platonin filosofian kuin stoalaisten opinkappaleidenkin vaikutus (1338:6). Platon ja stoalaiset vaikuttivat 400-luvulla eKr; Salomo hallitsi Israelin ja Juudan yhdistynyttä kuningaskuntaa 900-luvulla. Viisaudet eivät siis missään tapauksessa voi olla Salomon kirjoittamia, kuten raamatuntutkijat varsin hyvin tietävätkin.

Danielin kirjasta ja Danielista sanotaan, että hän oli ainoa, joka ymmärsi, että Kaikkein Korkeimmat hallitsevat ihmisten valtakunnissa. Samoin mainitaan hänen olleen ainoa, joka kirjoituksissaan esitti opin vainajien kuolleista heräämisestä. Kohdassa 1071:1 viitataan Danielin kirjassa esiintyvään vertaukseen suuren kivipatsaan murskaamisesta ja vanhurskauden hallitusvallan pystyttämistä Messiaan valtakunnan muodossa. Kerrotaan myös sata vuotta ennen Jeesuksen syntymää muodostuneesta apokalyptikkojen koulukunnasta, jonka opetus perustui nimenomaan äsken mainittuun, ennustukseksi käsitettyyn Danielin kirjan kohtaan (1500:2). Asia esitetään niin, että se loi toivoa epätoivoisille juutalaisille, jotka eivät voineet ymmärtää miksi muukalaishallitsijoiden valta aina vain jatkui heidän maassaan. Jeesus tutki Danielin kirjaa ja vakuuttui siitä, ettei hän tulisi koskaan olemaan kirjassa hahmotettu Messias ja Ihmisen Poika (1390:1). Danielin kirjoitukset Messiaasta hämmensivät paitsi Jeesusta myös Johannes Kastajaa (1498:2).

Makkabealaiskirjat I–IV: *Urantia-kirja* ei sano mitään Makkabealaiskirjoista I–III, mutta IV Makkabealaiskirjasta se toteaa: *Siitä, miten vahvaa stoalaisuuden tunkeutuminen [juutalaisten ajatteluun] oli, on esimerkkinä neljäs makkabealaiskirja.* [1338:6]

Kirjeet tessalonikalaisille I ja II: *Urantia-kirja* ei sano kirjeistä mitään. Ne ovat Paavalin kirjoittamia ja vanhimmat Uuden testamentin kirjoitukset, noin vuodelta 50.

Kirje galatalaisille: Paavalin kirjoittama kirje, jo-

ka sisältää ei-juutalaisen kristillisyyden itsensä määrittelyä ja on vanhimpia Uuden testamentin kirjoituksia, mutta *Urantia-kirja* ei siitä totea mitään.

Kirje Filemonille: *Urantia-kirja* ei sano tästä mahdollisesti Paavalin kirjoittamasta kirjeestä mitään.

Kirje kolossalaisille: Tästä mahdollisesti Paavalin kirjoittamasta kirjeestä *Urantia-kirja* ei lausu mitään.

Kirje efesolaisille: Mahdollisesti Paavalin noin vuonna 55 kirjoittama kirje. *Urantia-kirja* on sen kohdalla vaihi.

Kirje filippiiläisille: Kirje on mahdollisesti editoitu kirjoituskokoelma, mutta perinteisesti sitä pidetään Paavalin noin vuonna 55 Efesoksesta kirjoittamana. *Urantia-kirja* ei kommentoi.

Evankeliumit: *Urantia-kirja* paljastaa yksityiskohdaisesti ja tarkasti Raamattuun sisällytettävien neljän evankeliumin syntyhistorian. Selvitykseen sisältyy tietoja, jotka eivät ole olleet aiemmin tunnettuja tai joiden suhteen on vallinnut epävarmuus. Kirja kertoo myös sellaisista apostolien kirjoituksista, jotka eivät sisälly Raamattuun ja jotka eivät ole edes säilyneet, vaikka samannimisiä teoksia onkin olemassa. Apostoli **Tuomas** ehti kirjoittaa Jeesuksen elämästä ja opetuksista lyhyesti vain muutamia viikkoja ennen teloitustaan Maltalla. Apostoli **Andreas** kirjoitti heti Jeesuksen taivaaseennousun jälkeen henkilökohtaisia muistiinpanoja Mestarin elämästä ja hänen opetuksistaan. Myöhemmin Andreaksen kirjoituksia muokattiin, korjailtiin, muutettiin ja lisäiltiin, mutta viimeinkin tällainen muunneltu kopio tuhoutui Aleksandriassa 120-luvulla. Markuksen evankeliumi sekä sitä vanhemmat Andreaksen kirjoitukset yhdessä Matteuksen muistiinpanojen kanssa toimivat muiden evankeliumikirjoitusten pohjana.

Evankeliumi Markuksen mukaan: Johannes Markus kirjoitti evankeliuminsa Pietarin hyväksymien suuntaviivojen mukaisesti ja ehti laatia useita luonnostelmiakin ennen Pietarin vuonna 67 tapahtunutta kuolemaa. Markuksen evankeliumi valmistui vuoden 68 viimeisinä päivinä. Evankeliumi perustuu Markuksen ja Pietarin muistinvaraiseen aineistoon. Evankeliumin viimeinen viidennes katosi ensimmäisestä käsikirjoituksesta jo ennen kuin siitä oli ehditty kirjoittaa yhtäkään kopiota. Myöhemmin evankeliumiin on tehty melkoisesti muutoksia, kohtia on poistettu ja loppuun on lisätty myöhemmin kirjoitettu jakso. Markuksen evankeliumiin lisättiin toisen vuosisadan alussa osia Seltan kirjoittamasta apokalyptisestä kirjoitelmasta.

Evankeliumi Matteuksen mukaan: Matteuksen evankeliumin kirjoittaja ei ole apostoli Matteus Leevi, vaan yksi hänen oppilaistaan nimeltään Isador. Isador kuitenkin pohjasi kirjoituksensa Markuksen evankeliumin ensimmäiseen neljään viidesosaan, Matteuksen

muistitietoon sekä Matteuksen heti ristiinnaulitsemisen jälkeen laatimaan esitykseen Jeesuksen lausumista. Tämä lähde lienee tutkijoiden olemassa olleeksi uskoma lähde Q. Matteuksen sitaattikokoelmaa muokattiin ja laajennettiin vuonna 40 (siitä tehty viimeinkin jäljennös tuhoutui vuonna 416). Isador kirjoitti evankeliuminsa Pellassa vuonna 71. Matteuksen evankeliumiin lisättiin kokonaisuudessaan heti toisen vuosisadan alussa eräs juutalainen apokalyptinen Mestarista kertova kirjoitus, jonka oli laatinut muuan Selta keisari Caligulan (37–41) hovista. Lisäykseen sisältyy mm. vertaus kymmenestä neitsyestä.

Evankeliumi Luukkaan mukaan: Luukas oli Pietarin työtoveri vuodesta 47. Hänen kirjoituksensa pohjautuu Markuksen evankeliumin ensimmäiseen neljään viidesosaan, Isadorin kertomukseen, erään Cedus-nimisen uskovon lyhyeen selontekoon vuodelta 78, Paavalin ja muiden kristittyjen kertomuksiin sekä haastatteluihin. Andreaksen kirjoituksista Luukkaalla oli hallussaan turmeltunut ja muuteltu kopio. Luukas muotoili muistiinpanonsa evankeliumiksi vuonna 82 Akaiassa. Luukkaan evankeliumiin lisättiin toisen vuosisadan alussa Seltan kirjoittaman apokalyptisen kirjoitelman osia.

Evankeliumi Johanneksen mukaan: Apostoli Johannes Sebedeus ei kirjoittanut Johanneksen evankeliumia, mutta hän toimi sen innoittajana. Varsinaisen kirjoitustyön teki Johanneksen rohkaisemana muuan Naatan Kesareasta. Evankeliumi pohjautuu Johanneksen muistitietoon sekä kolmeen aikaisempaan evankeliumiin. Evankeliumi kirjoitettiin vuonna 101. Kaikkien muiden evankeliumien tavoin myös Johanneksen evankeliumia on sen kirjoittamisen jälkeen useaan kertaan muokattu ja muuteltu.

Urantia-kirja vahvistaa sen tiedon, että **Apostolien teot** on kirjoittanut evankelista Luukas. Sen sijaan uutta tietoa on se, että hän sai teoksensa valmiiksi vuonna 90 ja että hän suunnitteli Kristusta ja kristinuskon historiaa käsittelevää kolmiosaista teosta, joista vain kaksi valmistui ennen hänen kuolemaansa vuonna 90. (1342:3)

Heprealaiskirje: Tutkijat eivät ole päässeet selvyteen siitä, kuka kirjeen on kirjoittanut; *Urantia-kirja* ilmoittaa kirjoittajia olleen monta. Yhdestä kirjoittajasta sanotaan, että hän ymmärsi Melkisedekin lähetystehtävän. (1024:2) *Urantia-kirjan* sisältämistä tiedoista käy selville, että Paavali on yksi Heprealaiskirjeen kirjoittajista. Mutta vaikka Heprealaiskirje on osaksi Paavalin kirjoittama, sanotaan kuitenkin, että se on yksi harvoista poikkeuksista Uuden testamentin kirjoitusten joukossa sikäli, että se ei käsittele Paavalin uskonnollista kokemusta eikä kuvasta hänen uskonnollisia vakaumuksiaan. (2091:10)

Kirje Tiitukselle: *Urantia-kirja* näyttää vahvistavan, että Paavali on kirjoittanut Kirjeen Tiitukselle. Tutkijat ovat laajasti sitä mieltä, että kirje ei ole Paavalin kirjoittama. *Urantia-kirja* toteaa: *Paavali lausui heistä [kreetalaisista] kovia sanoja lähettäessään sittemmin Tiituksen tälle saarelle järjestämään uudelleen heidän seurakuntiaan.* [1436:2] Kirjeeseen Tiitukselle tosiaankin sisältyy ”kovia sanoja” kreetalaisista.

Kirjeet Timoteukselle I ja II: Kyseisistä kirjeistä, jotka Paavali on mahdollisesti kirjoittanut, ei *Urantia-kirjassa* sanota mitään. Timoteus sen sijaan mainitaan: *Niiden kahdeksantoista kuukauden aikana, jolloin Paavali saarnasi Korintissa myöhemmässä vaiheessa Siilas ja Timoteus seurassaan hän tapasi monia muita, joita ”intialaisen kauppiaan pojan juutalainen kotiopettaja” [eli Roomanmatkaltaan palaava Jeesus] oli opettanut.* [1472:2]

Kirje roomalaisille: *Urantia-kirja* ei tästä Paavalin kirjeestä sano mitään. Sitä pidetään kuitenkin yhtenä tärkeimmistä kristinuskon opillisista selvityksistä.

Pietarin kirjeet I ja II: *Urantia-kirja* ei sano näistä kirjeistä muuta kuin että Pietarikin muisteli Jeesuksen uskonnollista elämää vain yhden kerran.

Juudan kirjeestä *Urantia-kirja* ei sano mitään.

Jaakobin kirjeestä *Urantia-kirja* toteaa vain, että se ei perustu Paavalin henkilökohtaisiin uskonnollisiin kokemuksiin. Jaakob oli Jeesuksen veli ja Jerusalemin seurakunnan ensimmäinen johtaja.

Johanneksen ilmestys: *Urantia-kirja* kertoo Johanneksen ilmestyksestä seuraavaa: *Ollessaan väliaikaisessa karkotuspaikassaan Patmoksella Johannes kirjoitti sen Ilmestyskirjan, jonka nykyisin tunnetaan kovasti lyhennetyssä ja vääristellyssä muodossa. Tämä Ilmestyskirja sisältää jäljellä*

olevat katkelmalliset jäänteet suuresta ilmoituksesta, josta on kadonnut pitkiä jaksoja ja josta toisia jaksoja on poistettu sen jälkeen, kun Johannes sen kirjoitti. Se on siis säilynyt vain katkelmallisessa ja turmellussa muodossa. [1555:7]

Johanneksen kirjeet I–III: *Urantia-kirja* ei sano mitään kirjeistä II ja III. Ensimmäisestä kirjeestä todetaan: *”Johanneksen ensimmäisenä” tunnetun epistolan Johannes kirjoitti saatekirjeeksi Naatanin hänen johdollaan aikaansaamaan teokseen.* [1342:5] Teos on Johanneksen evankeliumi vuodelta 101.

(Jatkuu Heijasteen numerossa 4/2007)

Tiedote opintoryhmille

Suomessa toimii eri paikkakunnilla 15–20 *Urantia-kirjaa* opiskelevaa opintoryhmää. Kirjaa on myyty Suomessa jo muutama tuhat, ja siitä päätellen kirjan yksittäisiä, aktiivisia lukijoita voisi olettaa olevan useita satoja. Lukijoissa on varmaan monia, jotka eivät jostain syystä ole halunneet ryhtyä opiskelemaan kirjaa opintoryhmissä tai olisivat kuitenkin halukkaita mutta eivät ole vielä tietoisia tällaisesta antoisasta opintotoiminnasta.

Suomen Urantia-seuran hallitus päätti kokouksessaan 9.6.2006 tukea eri paikkakunnilla toimivia opintoryhmiä myöntämällä niille rahallista tukea joko uusien lukijoiden tavoittamiseksi tai uusien ryhmien perustamiseksi. Tuki myönnetään erikseen anottaessa, ja se on tarkoitettu opintoryhmän toiminnasta tiedottamiseen paikallislehdessä olevan ilmoituksen muodossa.

Pyydämme ottamaan yhteyttä asiassa joko koulutuskomiteaan tai seuran hallitukseen.

Suomen Urantia-seuran hallitus

Seura osallistuu kuluvana vuonna seuraaviin tilaisuuksiin:

Hengen ja Tiedon messuille Helsingissä, 13.–14. lokakuuta 2007

HALLITUS JA KOMITEAT

Raimo Ala-Hynnälä , puheenjohtaja	Lahjajarjuntie 32 A 1, 40250 JYVÄSKYLÄ Puh. 040 717 2933 puheenjohtaja@urantia.fi
Matti Tossavainen , varapuheenjohtaja	VANTAA Puh. (09) 873 2255; 050 310 9184 varapuheenjohtaja@urantia.fi
Helena Juola , sihteeri	Kalastajanmäki 10 E 70, 02230 ESPOO Puh. 050 530 7785 sihteeri@urantia.fi
Martti Vanninen , rahastonhoitaja	ESPOO Puh. 040 727 8714 rahastonhoitaja@urantia.fi
Tuula Parviainen , jäsenkomitean pj.	LAMMI Puh. (03) 674 3226 jasenkomitea-pj@urantia.fi
Kalevi Eklöf , julkaisukomitean pj.	KLAUKKALA Puh. (09) 879 9474; 040 830 1200 julkaisukomitea-pj@urantia.fi
Kalevi Krekilä , koulutuskomitean pj.	LEMPÄÄLÄ Puh. 050 595 1942 koulutuskomitea-pj@urantia.fi
Tapio Pulli , konferenssikomitean pj.	KIRJALA Puh. (02) 454 4927 konferenssikomitea-pj@urantia.fi
Tapio Talvitie , sähköisen viestinnän komitean pj.	ESPOO Puh. (09) 505 4845 internetpalvelut-pj@urantia.fi

ESITELMÄTILAISUUDET HELSINGISSÄ

Seura järjestää syyskaudella 2007 esitelmätilaisuuksia Helsingin **Kruununhaassa** osoitteessa **Meritullinkatu 13 G** (erillisen piharakennuksen 2. kerros). Tilaisuudet pidetään lauantaisin, alkaen kello **15.00**. Tilaisuuksiin on vapaa pääsy. Tervetuloa!

22.09.2007	Eija Seppänen-Bolotinski	Maria Magdaleena I
20.10.2007	Eija Seppänen-Bolotinski	Maria Magdaleena II
17.11.2007	Pentti Lehtelä	Ristiriita henkisen kasvun kannustimena

Opintoryhmät tiedottavat

Suomen Urantia-seuran tehtävä on edistää *Urantia-kirjan* opetusten leviämistä ja asiallista levittämistä sekä toimia *Urantia-kirjan* lukijoiden yhdyssiteenä. Osallistuminen yksittäisten henkilöiden pitämiin lukupiireihin ja opintoryhmiin on suositeltava ja hyväksi koettu tapa syventää *Urantia-kirjan* opetusten ymmärtämistä. Haluammekin kannustaa lukijoita juuri tällaiseen opiskelumuotoon, jossa annetaan ensisijaisuus *Urantia-kirjan* väärentämättömien opetusten julkittololle. Tehtävämme on tukea opiskelupyrkimyksiä ja kaikkia niitä opiskelijoita, jotka puolestaan haluavat toimia seuramme kanssa yhteistyössä, erottelematta seuran jäseniä muista *Urantia-kirjan* lukijoista. Mahdollinen tuki on tarkoitettu ensisijaisesti vasta-alkajille ja *Urantia-kirjaa* vielä tuntemattomille ryhmille ja mahdollisuuksien mukaan myös muille, kuitenkin seuraan sitomatta. Tukea voi olla esimerkiksi opintoryhmistä ja niiden toiminnasta ilmoittaminen Heijasteessa, luennointiapu tai mahdollinen taloudellinen avustus, kuten kokoustilan kohtuullinen vuokra. Tukipyynnöt tulee osoittaa koulutuskomitealle tai suoraan seuran hallitukselle.

Seuraavassa on lueteltu *Urantia-kirjan* opiskeluun omistautuneita ryhmiä. Mikäli paikkakunnallasi ei ole ryhmää, ota yhteyttä seuran koulutuskomiteaan. Halukkaat itsenäiset ryhmät voivat julkaista tietonsa Heijasteessa. Seura julkaisee näitä yhteystietoja sitoumuksetta ja mielellään rohkaisee lukijoita opintoryhmätoimintaan, mutta samalla muistuttaa, että viime kädessä opintoryhmät kuitenkin itse vastaavat toiminnastaan, tavoitteistaan ja menetelmistään.

Helsingin seutu

The English Study Group meets every second Tuesday at *Seppo Kanerva's* home, Aurinkoranta 6 B 22, 00990 HELSINKI, phone (09) 694 7989 (seppo.kanerva@mediakoti.fi).

Ryhmä, yhteyshenkilönä *Helena Juola*, puh. 050 530 7785 (helena.juola@fonet.fi), kokoontuu tiistaisin parittomina viikkoina (alkaen 14.8.) klo 17.00 os. Meritullinkatu 13 G, 00170 HELSINKI.

Uskonyhteyttä vaaliva opintoryhmä kokoontuu sunnuntaihin klo 14.30–17.00 (16.9., 28.10., 25.11., 16.12.) os. Meritullinkatu 13 G, 00170 HELSINKI. *Joel Rehnström*, puh. (09) 221 3125 (joel.rehnstrom@pp.inet.fi).

Kauklahden opintopiiri kokoontuu lauantaisin klo 10.00, os. Kauppamäki 1, kerhohuone 114, 02780 ESPOO. Lisätietoja: *Pentti Lehtelä*, puh. 0400 609 790 (pentti.lehtela@pp1.inet.fi).

Vantaan opintoryhmän toiminnasta antaa tietoja Eija Seppänen-Bolotinski, puh. 041 534 8283 klo 16–21 (eijasb@mail.ru).

Hyvinkää

Tietoja toiminnasta antaa *Kari Haavisto*, puh. (019) 461 421 (kari.haavisto@pp.inet.fi).

Jyväskylä

Ryhmä kokoontuu joka toinen torstai klo 18.00–19.30. *Raimo Ala-Hynnälä*, Lahjajarjuntie 32 A 1, 40250 JYVÄSKYLÄ, puh. (014) 635 186 (gadonia@kolumbus.fi).

Lahti

Lisätietoja: *Kalervo Juntunen*, puh. 044 078 4155.

Lammi

Lammin ja ympäristön toiminnasta kiinnostuneille antaa tietoja *Tuula Parviainen*, Haapainojantie 33, 16900 LAMMI, puh. (03) 674 3226.

Lappeenranta

Tietoja antaa *Yrjö Kuikko*, puh. (05) 414 1542.

Lempäälä

Ryhmä kokoontuu parittomien viikkojen keskiviikkoina klo 18.00–21.00. Yhteyshenkilö: *Kalevi Krekilä*, Tampereentie 250, 37560 LEMPÄÄLÄ, puh. 050 595 1942 (kalevi.krekila@elisinet.fi).

Oulu

Tietoja antaa *Reijo Hamari*, Kosteperänkatu 2 A 84, 90100 OULU, puh. (08) 342 046; 040 502 6604.

Pieksämäki

Tietoja antaa *Johannes Partanen*, Häyrisentie 23–25 B 47, 76100 PIEKSÄMÄKI, puh. 040 562 0745.

Rauma

Tietoja antaa *Anja Vuori*, Kirsikkatie 13, 26660 RAUMA, puh. (02) 822 3043; 040 748 4289 (anja.vuori@pp.inet.fi).

Rovaniemi

Ryhmä kokoontuu maanantaisin klo 17.00 Raija Vallaksella, Valtakatu 32 A 4, 96200 ROVANIEMI. Lisätietoja: *Raija Valas*, puh. 040 536 0432.

Tampere

Ryhmä kokoontuu parillisina keskiviikkoina Metsossa. Lisätietoja: *Kaarin Köntti*, puh. (03) 265 0578.

Turku

Ryhmän toiminnasta antaa tietoja *Tapio Pulli*, Lillbyntie 40, 21610 KIRJALA, puh. (02) 454 4927 (tapio.pulli@kolumbus.fi).

Vaasa

Lisätietoja: *Tapani Härkönen*, puh. (06) 312 1832.

Stockholm, Sverige

Urantia-studiegrupp sammankommer på adressen: Studieförbundet Vuxenskolan, Hantverkargatan 12, Stockholm. Tunnelbana: Rådhuset. *Michael Maclsaac*, tel. +46 73 576 4364 (mmacisaac@gmail.com).

Málaga, Espanja

Espanjan suomalainen keskusteluryhmä. Tietoja antaa *Pentti Suutarinen*, puh. +34 626 792 501.